

QUYỀN NĂNG BIẾN ĐỔI

[Anh Branham ngân nga bài *Chỉ Tin Mà Thôi*—Bt.]

² Thật sẽ có chút khó khăn cho bất cứ ai để diễn đạt bản thân trong một—trong một thời điểm như thế này, để nói tôi biết ơn sâu sắc đặc ân này được ở đây sáng nay như thế nào, và—và ở giữa các anh em, để hầu việc Lời Đức Chúa Trời, mà tôi chắc chắn anh em đã quen thuộc. Và—và tôi muốn cảm ơn Anh Leo và Anh Gene, và tất cả anh chị em, vì cơ hội lớn này.

³ Và khi tôi đã nghe bài—bài thánh ca đầu tiên, cho đến bài cuối cùng, có điều gì đó về sự ca hát đó, đó là sự thờ phượng mà anh chị em thật không tìm thấy nữa. Và luôn luôn là một đặc ân lớn cho tôi khi tôi đến trên đây, khoảng mỗi năm một lần, hoặc hai lần, để làm cho chính anh chị em đây đẩy sự tốt đẹp của những bài hát đó.

⁴ Và tôi đang suy nghĩ sáng nay, khi Anh Leo thông báo bài hát *Họ Đến Từ Phương Đông Và Phương Tây*, và về việc vợ tôi hát bài đó khi tôi rời đi để...để lại cô ấy và—và Billy và Rebekah, để bắt đầu buổi nhóm phục hưng vĩ đại này, về một mũi nhọn của nó, đúng hơn là, khi nó quét qua các quốc gia. Và rồi đang suy nghĩ, khi tôi nhìn ngang qua nhóm phụ nữ xinh đẹp, trông sạch sẽ này. Tôi nhớ Meda lúc đó là một trong số họ, cô ấy là một cô bé tóc đen. Còn bây giờ cô ấy giống như chính tôi, chúng tôi đang già đi và tóc bạc, và thời đại của chúng tôi sắp hết. Và tuy nhiên với Hy vọng lớn này, rằng chúng ta sẽ được nhóm lại với nhau trong Ngài, nơi sẽ không còn thì giờ nữa, tuổi già, không có gì cản trở chúng ta hay làm phiền chúng ta.

⁵ Tôi không tin rằng tôi biết bất cứ nơi nào mà tôi đã từng thấy trong đời, đặc biệt là với nhiều người này, nơi có rất nhiều Cơ đốc nhân tử tế với tình yêu thương này. Đừng bao giờ để điều đó chết giữa anh chị em. Hãy nhớ.

⁶ Tôi đã từng có một câu nói nhỏ...giữa dân sự. Vợ tôi tên là Hope; người vợ đầu tiên của tôi, mẹ của Billy. Họ đã từng...Có ba người trong chúng tôi lúc đó, đó là Hope, và chính tôi, và Billy. Họ

thường gọi chúng tôi là, “Hy vọng, đức tin, và tình yêu thương.” Và vì vậy dường như có một đức tin mạnh mẽ, giống như, trong những ngày đó, để tin rằng Lời này là thật; và, những gì Đức Chúa Trời đã hứa, Ngài sẽ làm.

7 Và, nhưng, anh em thấy, “Điều trọng hơn hết của điều này là lòng nhân ái, là tình yêu thương.” Giống như Anh Leo đã bày tỏ sáng nay. “Tình yêu thương! Nơi nào có tiếng lạ, sẽ hết. Nơi nào có các lời tiên tri, sẽ thôi. Nhưng khi lòng nhân ái, là tình yêu, thì nó sẽ còn lại đời đời.” Thấy không?

Lạy Chiên Con sắp chết yêu dấu, Lời quý báu
của Ngài
Sẽ không bao giờ mất Quyền năng của Nó,
Cho đến khi tất cả Hội thánh của Đức Chúa Trời
được chuộc
Được cứu để không phạm tội nữa.

Từ khi bởi đức tin tôi thấy dòng huyết
Đang chảy ra từ những vết thương của Ngài,
Tình yêu cứu chuộc là đề tài của tôi,
Và vẫn nói đầu tôi chết rồi.

8 Tôi nghĩ không có gì vĩ đại hơn tình yêu thương. Và tình yêu thương, nếu chúng ta không thể diễn tả nó...Bây giờ, chúng ta có thể nói rằng chúng ta có tình yêu thương, chúng ta chỉ đang nói điều đó. Nhưng khi chúng ta có thể thực sự bày tỏ những gì chúng ta đã nói mà chúng ta có, thì chúng ta thể hiện điều đó trong chính mình.

9 Bây giờ chúng ta không phải là một dân hoàn hảo. Chúng ta phạm nhiều sai lầm. Chúng ta làm những điều sai trái. Nhưng, anh em thấy đấy, tình yêu thương bao phủ tất cả điều đó. Chúng ta sẵn lòng, khi chúng ta thấy những lỗi lầm của mình, trở lại và xin lỗi nhau. Vâng, đó là—đó là những chiến binh. Đó là—đó là những người đàn ông và những người nữ thật dũng cảm. Bất cứ người nào cũng có thể đi ra chiến trường, điều đó có đủ can đảm để bước ra đó; nhưng khi người đó bị đánh gục, thì hãy đứng dậy và cố gắng lại, đấy. Trước đây có một bài hát mà một thanh niên và thiếu nữ thường hát trong nhà thờ, “Nếu tôi sa ngã hay nếu

tôi thất bại,” đấy, “nếu tôi sa ngã hay nếu tôi...” Tôi quên nó hát như thế nào. “Hãy để tôi sống lại và cố gắng lần nữa.”

Xin tha thứ cho con, Chúa ôi, và con cố gắng
một lần nữa, (Hiểu không? Hiểu không?)
Nếu con sa ngã hoặc nếu con phạm tội, xin để
con đứng lên và cố gắng lần nữa,
Xin tha thứ cho con, Chúa ôi, và tha thứ con thêm
một lần nữa.

¹⁰ Và với khoảng một trăm hai mươi người ở đây với nhau, anh em phải đối mặt để—để thấy những sự việc đôi khi, kẻ thù sẽ tràn qua giữa anh em, và qua tâm trí anh em, và—và bắt đầu *điều này, điều kia*. Cứ ngăn chặn khi nó làm điều đó. Hãy nghĩ lại, suy nghĩ về sáng nay, nghĩ về những lúc khi anh em đang ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus.

¹¹ Một số anh em là thợ sửa ống nước và một số là thợ mộc và một số *người này, người kia*, và *người nọ*. Anh em cọ xát cánh tay với thể gian mỗi ngày, khi anh em ở ngoài đó. Nhưng khi anh em thấy những điều đó, và những cảm dỗ lớn dấy lên, chỉ cần nhớ những nơi thiêng liêng, nhỏ bé này nơi các anh em đang ngồi với nhau, với điều duy nhất mà còn hoài. Công việc của anh em sẽ thất bại, một trong những ngày này. Sức khỏe của anh em sẽ suy yếu. Ngay cả sự sống của anh em, ở đây trên đất, sẽ không còn. Nhưng rồi Điều đó sẽ không thất bại. Và nếu Ngài là trung tâm của mọi sự, thì chúng ta hãy giữ tâm trí của chúng ta ở Trụ cột trung tâm, điều mà đã kéo chúng ta đến với điều này.

¹² Chà, nhóm người xinh đẹp, trông tinh khiết này! Tôi không muốn nói quá nhiều về quần áo của anh chị em. Quần áo của anh chị em sạch sẽ, dĩ nhiên, và các thứ, khuôn mặt của anh chị em. Tôi nghĩ những quý cô này ở đây, không một chút son phấn trên một người trong họ; tất cả họ với mái tóc dài, trẻ và già, trung niên và tất cả. Vâng. Thấy không? Ồ, anh chị em thật sự không nhận ra mình có một kho báu gì ở đây, đấy, trong buổi nhóm nhà nguyện nhỏ này.

¹³ Tôi cũng muốn cảm ơn Anh và Chị Shantz, và vì đặc ân này được ở trong nhà của họ. Và đây là nhà của họ bây giờ, mà họ đã bán tài sản của họ, tôi nghĩ, ở Canada, và đã đi xuống để lưu

trú với chúng ta. Chúng ta không còn những tài sản thuộc về đất nữa. Chúng ta đang tìm kiếm một Thành phố để đến, mà Đấng Xây Dựng và Đấng Kiến Tạo là Đức Chúa Trời.

¹⁴ Và tôi cảm ơn Anh Leo và Gene, vì sự chân thật họ đã có, với khả năng đã được ban cho họ khi chúng ta gặp nhau lần đầu tiên. Không nghi ngờ gì ngoài những gì anh ấy đã nói với anh em nhiều lần. Thật lạ, tôi đã không thấy nó giống như thế này. Tôi biết có điều gì đó ở phía trước. Khi anh chàng trẻ tuổi đến với tôi như một...với một giấc mơ mà anh ấy đã có về một kim tự tháp, đứng lên trong kim tự tháp này. Và anh ấy leo lên chỗ tôi đang đứng, và tôi đang đứng trong một cái đĩa bay, một cái đĩa, hay cái gì đó giống như một ngọn đèn.

Anh ấy nói, “Anh Branham, anh lên đó bằng cách nào?”

¹⁵ Và tôi nói, “Anh Leo, Đức Chúa Trời phải đặt một người vào vị trí này ở trên đây.” Tôi nói, “Bây giờ anh đã thấy, hãy trở lại với dân sự và nói với họ rằng anh tin điều đó thuộc về Đức Chúa Trời.”

¹⁶ Và sau đó ít người biết, rằng khi tôi có một vị trí, Tôi—tôi yêu mến các chàng trai, và tôi muốn đặt—đặt họ vào một—một vị trí mà tôi có thể ở với họ, và họ bắt đầu làm băng ghi âm, nhưng anh em thấy, theo như bản thân tôi, họ vẫn đang làm băng ghi âm, theo như tôi biết, nhưng Đức Chúa Trời đã làm điều gì vĩ đại hơn cho họ, hơn là làm băng ghi âm, đấy. Hầu hết ai cũng có thể làm một cuốn băng, điều đó có trí thông minh để bật máy ghi âm, hoặc có thể bán. Nhưng cần sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh để hướng dẫn một nhóm nhỏ với nhau như thế này, sáng nay, và giữ họ với nhau trong sự hài hòa và hiệp nhất, và vẫn bám vào Sứ điệp.

¹⁷ Đức Chúa Trời ôi, cầu xin Ngài—xin Ngài ban cho, cho dân sự này, sự sống lâu dài trên đất này, hạnh phúc và sự vui mừng, và rồi “vào trong sự vui mừng của Chúa” ở cuối con đường.

¹⁸ Bây giờ chúng ta sẵn sàng cho một trận chiến, Kèn sẽ vang lên. Những bài thánh ca đã được hát, bây giờ đến Lời. Tôi nghĩ, như tôi đứng ở đây, mà anh em biết...Vâng, có lẽ anh em biết.

19 Nhưng để nghe những lời bình luận của những người chiến sĩ trẻ này ở đây! Và chính tôi đang già đi, và lắng nghe xung quanh, và đức tin và sự tự tin của anh em, và những gì anh em đã đặt để tin vào Sứ điệp mà—mà tôi đã được Đức Chúa Trời ban cho. Bây giờ, nếu nó không dành cho tất cả các bạn, Sứ điệp sẽ không có ích gì. Đấy, nó—nó phải là có người nào đó để tin Nó. Và chừng nào Nó đến từ Đức Chúa Trời, thì sẽ có người nào đó tin Nó, anh em thấy đấy. Đức Chúa Trời đã mở một con đường. Ngài—Ngài đã gắn chặt nền kinh tế vĩ đại của Ngài như thế, để, khi Ngài ban ra Điều gì đó, có điều gì đó ở đó để đáp ứng Điều gì đó. Vực đáp lại tiếng gọi của vực. Nó—nó phải là cách đó.

20 Tôi thích từ ngữ mà Anh Gene thường dùng trong lời cầu nguyện sáng nay, “Trong tòa án uy nghi của Ngài.” Tôi cảm thấy cách đó khi tôi băng qua cây cầu đó dưới đó, để—để đến nơi Đức Chúa Trời được tôn kính và tôn trọng. Và luôn luôn giữ nó theo cách đó. Cho dù khi kẻ thù...

21 Bây giờ hãy nhớ, đừng quên điều này; đặc biệt, Anh Leo và Gene. Bây giờ, anh em nghĩ Sa-tan sẽ để điều này tiếp tục như thế này, mà không có sự ngăn cản nào chẳng? Ồ, không. Hẳn chắc chắn sẽ không. Hẳn sẽ bay vào, một trong những ngày này, giống như một cơn gió lốc. Nhưng khi—khi kẻ thù đến như một trận lụt, Thánh Linh của Đức Chúa Trời dấy lên một ngọn cờ chống lại nó. Cứ nâng mình lên trong lời cầu nguyện trước Đức Chúa Trời. Bám chặt vào nhau. Hãy nắm giữ Đức Chúa Trời. Vì, nếu anh em yêu nhau, điều đó cho thấy anh em yêu mến Đức Chúa Trời. “Điều này mọi người sẽ biết, rằng các người là môn đồ của Ta, khi các người có tình yêu thương dành cho nhau.”

22 Và tôi đã nghĩ, cách đây một lát, “Giọng hát thật tuyệt vời! Thật là những giọng tốt! Thật là một nhóm tốt đẹp của những người nam và những người nữ, những người chồng và những người vợ; trẻ, già, và trung niên, đang ngồi với nhau ở đây.” Tôi nghĩ, “Ồ, họ nên có điều đó ở dưới Prescott, họ nên ở dưới đó và nên có một buổi phát thanh nhỏ như thế.” Thế thì, anh em thấy đấy, điều đó sẽ không hoàn toàn chính xác những gì Đức Chúa Trời đã kêu gọi những người trẻ tuổi này làm. Thấy không? Thấy không? Cô Dâu đang được gọi ra, đấy, được gọi ra, bây giờ công

việc của tôi ở ngoài đây, để kêu gọi. Và rồi những việc như thế này, và nơi anh em tự định cư với nhau, và giữ chính mình, nơi anh chị em muốn nuôi dạy con cái mình, mỗi người quan sát mỗi ngày, giống như mắt chim ưng đang quan sát con còn non trẻ của họ, để anh em sẽ không...Nếu anh em thấy điều gì không ổn, thì anh em gọi người đó qua một bên và cầu nguyện về điều đó, và những việc như thế. Hãy giữ nó trong sạch, thánh khiết, để Đức Thánh Linh có thể có một nơi để thăm viếng.

23 Đức Chúa Trời thích được thờ phượng. Và khi anh em thờ phượng Ngài, thật sự không chính xác là hát một bài hát như chúng ta hát, nhưng hát nó trong tinh thần thờ phượng, anh em thấy, rồi anh em cảm thấy Đức Thánh Linh hành động lại.

24 Và tôi thấy một thanh niên to lớn ở đây, cứ nghĩ về ngày mà nhóm thanh niên đó đang ngồi ở đó, những chàng trai trẻ và những người vợ bé nhỏ của họ đang ngồi ở đây, và người đàn ông to lớn, thô kệch đang ngồi đó và cứ khóc như những đứa trẻ.

25Ồ, hãy nhìn xem ngày nay, họ ở ngoài đường phố đây, đang sống trong sự tà dâm và ô uế của thế gian, và các thứ.

26Và nghĩ rằng anh em có thể tách ra và nhóm lại như thế này, nơi mà như trước giả Thi thiên đã nói, “Kìa anh em ăn ở hòa thuận với nhau thật êm dịu và tốt đẹp thay. Nó khác nào dầu xức ở trên râu của A-rôn, chạy xuống gấu áo của người.” Mà, dầu xức đó...Mà, anh em biết những gì dầu xức đã làm, nó giữ cho người đi vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Đây, ông phải được xức dầu đó trước khi ông đi vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Và khi các anh em có thể ở với nhau trong sự hiệp nhất, nó được ví sánh như dầu đó. Rồi chúng ta đi vào sự Hiện diện của Chúa, với sự xức dầu đó của các anh em với nhau trong sự hiệp nhất. Dầu tượng trưng cho “Đức Thánh Linh.”

27Bây giờ chúng ta có thể có chỉ một lời cầu nguyện trước khi đi vào sự học hỏi về Lời không.

28Lạy Cha trên Trời, như người anh em của chúng con đã bày tỏ sáng nay, sự bước vào hành lang uy nghiêm của Chúa! Bây giờ, Cha ôi, chúng con nhận ra nhóm người này ở đây, và bây giờ những gì con nói, con sẽ phải trả lời tại Ngày Phán xét. Và đây là

con cái của Ngài. Xin ban phước cho họ, Cha ôi, liên tục. Xin ban phước cho Anh Leo và Anh Gene. Xin cho họ được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh của Ngài, để hướng dẫn dân sự này, khi chúng con thực hiện cuộc hành hương này đến lúc mặt trời lặn. Và rồi, Ôi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, xin dẫn dắt chúng con đến với Đức Con. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

29 Xin bẻ Bánh Sự Sống cho chúng con, qua Lời. Và chúng con... Bây giờ chúng con nhận ra rằng chúng con đang ở trong trận chiến bây giờ. Chúng ta đang mặc những mảnh áo giáp, ở ngoài đây cho những người lính này, mà họ sẽ phải chiến đấu, trong những giờ còn lại trong đời sống. Và con cầu xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ đặt đúng chỗ mọi mảnh giáp nơi nó thuộc về, nơi họ có thể được che chắn chống lại kẻ—kẻ thù bất cứ khi nào hấn đến chống lại họ. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

30 Bây giờ, tôi khá chậm chạp trong—trong việc nói, bởi vì tôi—tôi không phải là một mục sư được đào tạo. Tôi biết có những người ở đây thông minh, sắc sảo, trí thức, và đã để điều đó qua một bên, để đến đây bây giờ và tự tan vỡ chính mình, trong sự khiêm nhường. Phao-lô vĩ đại, sứ đồ, tôi nghĩ về những lời của ông khi ông nói rằng, “Tôi đã không đến với anh em bằng những lời thuyết phục khôn ngoan của con người, bởi vì anh em sẽ đặt đức tin của mình trong đó, nhưng tôi đến với anh em bằng quyền năng của Thánh Linh.” Đấy, những điều vĩ đại mà ông biết mình có, ông đã để qua một bên. Và tôi cảm thấy sáng nay, giống như con người ở đây, giống như Anh Hughy và chị, giáo sư ở đây từ các cánh đồng truyền giáo, và nhiều người trong các bạn những người thực sự thông minh và khôn ngoan; và tôi—tôi cảm thấy thật nhỏ bé để đứng ở đây với trình độ học vấn không nhiều hơn tôi có, trước anh chị em. Nhưng tôi...Và rồi thấy rằng anh chị em, những người như thế, sẽ—sẽ tự hạ mình xuống với các sự việc, quăng hết mọi sự, và ngồi xuống và lắng nghe một người mà hầu như không biết chữ ABC, điều đó khiến anh chị em là những con người tuyệt vời. Không phải người đó có thể vươn vai, và bước ra và...Chính là người đó có thể tự hạ mình xuống.

³¹ Tôi nghĩ, tính cách, nó được đo bởi...con người, không phải bởi những cơ bắp trên cánh tay người đó hay bởi những vết chai trong tay người đó, nhưng ở chỗ sưng phồng trên đầu gối của ống quần người đó nơi người ấy đã cầu nguyện. Tôi nghĩ đó là điều tạo nên con người.

³² Bây giờ tôi muốn đọc, một số trong Kinh Thánh, sáng nay. Và tôi thích Lời, còn các bạn? Bây giờ chúng ta đã thờ phượng Chúa, và chúng ta sẽ tiếp tục thờ phượng Ngài. Bây giờ chúng ta hãy thờ phượng Ngài như một—một Thanh Gươm sắc bén, khi Nó di chuyển qua chúng ta, để thấy chúng ta đang đứng ở đâu.

³³ Và tôi—tôi ở lại, bởi vì đây là một nơi tôi cảm thấy rằng tôi có thể—có thể dạy những điều mà tôi muốn nói sáng nay. Và rồi, dĩ nhiên, Anh Leo và Gene, và họ, sẽ—sẽ thực hành những lời đó, khi chúng ta ra đi, và sẽ đưa ra những quan điểm như tôi đã nghe anh ấy rất ân cần nhắc đến trong sứ điệp của mình sáng nay. Điều đó, anh ấy nắm bắt được điều đó. Nhưng anh em không thể nói điều đó từ bục giảng như thế này hay trên những băng ghi âm, nhưng, đây, cứ ngồi xuống và nghiên cứu chúng. Cứ tiếp tục nghiên cứu chúng, lặp đi lặp lại. Nó thật khó hiểu. Rất nhiều người hiểu lầm Nó! Và anh em có biết, hồi bấy nhỏ—nhỏ, nó là—nó là cách đó giữa tất cả loài người không? Nó luôn luôn như vậy.

³⁴ Nếu họ không thể hiểu Chúa và Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, Chúa Jêsus Christ, (ngay cả các sứ đồ của Ngài, đây) thế thì làm sao chúng ta có thể mong đợi hiểu được Nó trong thời đại này, anh em thấy đấy. Ngài phán, Ngài sẽ nói những điều thẳng thắn, anh em biết đấy, và Ngài sẽ không giải thích chúng. Ngài sẽ chỉ nói chúng. Nói, giống như chẳng hạn, “Nếu các ngươi không ăn thịt của Con Người và uống Huyết Ngài, thì các ngươi không có Sự sống trong các ngươi.”

³⁵ Bây giờ điều gì xảy ra, bây giờ điều gì xảy ra nếu một—điều gì xảy ra nếu một bác sĩ đang đứng gần, hoặc một y tá hay điều gì đó, trong hội chúng đó, ngày đó, Ngài đang nói chuyện với? Ô, họ nói, “Người Này là ma cà rồng, đây, muốn uống Huyết Người.” Đấy, Ngài không hề giải thích điều đó. Ngài chỉ nói điều đó. Nhưng sau đó, Phao-lô đến và giải thích điều đó ra, cách dự

tiệc thánh, anh em biết đấy, “ăn Thịt Ngài và uống Huyết Ngài.” Và vì vậy Ngài chỉ phán những điều đó.

³⁶ Và cuối cùng, cuối cùng, các sứ đồ ngày nọ, thậm chí sau sự sống lại, có một người đang dựa vào vai Ngài, là Giăng mà Ngài yêu thương. Ông là một thanh niên. Và Ngài phán, “Điều gì xảy ra với các người nếu người này cứ ở cho tới khi Ta đến?” Đã có một câu nói giữa họ, rằng Giăng sẽ không—sẽ không chết cho đến khi Chúa Jêsus trở lại. Chúa Jêsus đã không nói điều đó, Ngài chỉ, “Điều gì...?” Ngài phán, “Can hệ gì đến các người nếu người còn sống?” Và rồi, dĩ nhiên, anh em đọc trong—trong Lời của chúng ta, cách mà—mà Đức Chúa Trời lúc đó...Điều đó được nói vì một mục đích. Tất cả những điều này là vì một mục đích. Đức Chúa Trời đã nhận lấy Giăng trẻ tuổi đó và cất ông lên trong Thánh Linh, và thấy sự Đến của Ngài, đi thẳng vào thời—thời đại sắp đến. Đấy, phán, “Can hệ gì với các người nếu người cứ ở lại?” Người đã không ở lại, về thể chất; nhưng—nhưng Lời mà Ngài đã phán qua ông, nó đã mang chúng ta đến với thời đại này mà chúng ta đang ở bây giờ, anh em thấy đấy. Vì vậy, tất cả làm việc với nhau vì sự ích lợi.

³⁷ Trong Rô-ma, một chương rất quen thuộc, tôi muốn lấy một—một vài câu ở đây, và khoảng hai hay ba câu đầu tiên, hai câu, tôi nghĩ là vậy, và đọc. Và, trong điều này, cố gắng giải thích nó tốt nhất mà tôi biết như thế nào, bởi sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh. Rô-ma, chương thứ 12.

Vậy hỡi anh em, tôi khuyên anh em, bởi sự thương xót của Đức Chúa Trời, rằng anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống, thánh khiết, được chấp nhận với Đức Chúa Trời, là sự hầu việc phải lễ của anh em.

³⁸ Tôi nghĩ điều đó thật tốt cho nhóm này sáng nay, những gì anh em đã làm. Bây giờ, “Và,” và là một liên từ, như tôi hiểu.

Và đừng làm theo đời này: nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để anh em có thể chứng minh điều gì là tốt đẹp, và có thể chấp nhận được, và hoàn hảo, theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

³⁹ Đó là những gì tất cả chúng ta muốn làm, là, “*Đừng làm theo* đời này, nhưng hãy *được biến hóa* bởi sự đổi mới của tâm thần chúng ta, để thử theo ý muốn trọn vẹn và được chấp nhận của Đức Chúa Trời.” Bây giờ chúng ta đã được cứu, như chúng ta hiện có; và rằng chúng ta đã được đầy đầy Đức Thánh Linh, như chúng ta có; bây giờ chúng ta muốn tâm trí mà đã ở trong Đấng Christ, ở trong chúng ta, để chúng ta có thể được biến đổi khỏi những điều xác thịt của đời sống, và được mang vào để làm theo ý muốn hoàn hảo của Đức Chúa Trời, bởi sự biến đổi, của Thánh Linh Đức Chúa Trời, bởi Lời Ngài.

Vậy thì chủ đề của tôi là: *Quyền Năng Biến Đổi*.

⁴⁰ Tôi có thể để lại quyển Kinh Thánh của tôi ở đây. Bây giờ, trước đây, cách đây nhiều năm, khi tôi còn là một thanh niên giống như những người này, tôi—tôi đã không phải ghi chép những câu Kinh Thánh của tôi và—và những thứ khi tôi đang nghiên cứu. Nhưng bây giờ vì tôi đang già đi, ồ, tôi mang theo một quyển sách nhỏ. Và—và khi tôi hiểu được điều gì đó, ồ, tôi ghi lại nó, phải đưa nó vào lời Kinh Thánh. Và trước đây, tôi chỉ có những dòng Kinh Thánh đó ngay trong tâm trí tôi, tôi chỉ nói ngay.

⁴¹ Nhưng, các bạn thân mến, tôi không còn trẻ như tất cả các bạn, sáng nay. Nhưng tôi đã già, và tôi đã trải qua nhiều trận chiến khó khăn, đấy; và, bằng cách trải qua những trận chiến khó khăn đó, mang lại cho anh em nơi anh em đang đứng sáng nay. Thấy không? Vì vậy, tôi tin chắc anh em hiểu điều đó. Đức Chúa Trời đã cho tôi qua điều đó, để đời sống tôi có thể mở ra một con đường, để nói “*đây là Nó, đấy,*” rồi tất cả anh em chạy qua con đường đó. Nhưng trước tôi, có người nào đó đã mở ra con đường cho tôi để đi. Thấy không? Và chúng ta mở ra con đường, người này cho người kia. Và như anh em thấy, đôi khi, một cựu chiến binh đang già đi, và những dấu vết của ông ở khắp trên ông, và như Phao-lô đã nói một lần, “*Tôi mang trong thân thể mình những dấu của Chúa Jêsus Christ.*” Anh em hiểu không? Tôi đoán, Ti-mô-thê đã nhìn vào những dấu hiệu đó với sự tôn kính như thế nào, khi ông đã giao phó cho Ti-mô-thê trẻ tuổi.

42 Bây giờ, “sự biến đổi.” Tôi đã từng làm việc cho một Công ty Dịch vụ Công cộng, nơi chúng ta có máy biến thế, và để biến đổi. Bây giờ từ này là, từ này có nghĩa, trong chính nó, điều gì đó giống như...Để *biến đổi*, có nghĩa là “điều gì đó đã được thay đổi, điều gì đó được thay đổi từ điều này sang điều khác.”

43 Và như tôi muốn nói, trong bốn mươi lăm phút hay một giờ tới, về—về sự biến đổi, tôi muốn—để sử dụng phân đoạn này. Và tôi—tôi có thể nói một số điều, trong đây, điều đó dường như rất lạ. Và như Anh Leo vừa nói, “Hãy nhận lấy nó và chỉ nghiên cứu nó, một lát.” Đây, cứ suy nghĩ về điều đó một chút.

44 Được *biến đổi* là được “thay đổi và làm điều gì đó khác biệt.”

45 Giống như một—một con nòng nọc, nó biến đổi từ một con nòng nọc thành một con ếch. Đây, một lần, nó trông giống như một con cá trê, nó bơi xung quanh, nó—nó có đầu và đuôi, và mọi thứ trông giống như một—một con cá trê. Rồi, sau một thời gian, nó bắt đầu mất đi, nó mất cái đuôi, và nó—nó biến đổi từ loài này sang loài khác.

46 Tôi nghĩ đó là những gì Phao-lô phải có trong tâm trí, khi ông nói, “Hãy biến đổi bởi sự—bởi sự đổi mới.” Chúng ta hãy xem, hãy để tôi hiểu đúng điều đó. “Và không được làm theo,” anh em biết *làm theo* là gì.

...đừng làm theo đời này: nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm trí mình...

47 “Làm mới lại tâm trí của anh em.” Những điều mà anh em đã từng nghĩ đến, là quý báu, hãy đặt điều đó qua một bên và được biến đổi thành điều gì khác; những gì anh em đã có một thời, với những gì anh em hiện có bây giờ. Thấy không?

...bởi sự đổi mới của tâm trí anh em, để anh em có thể chứng minh...ý muốn tốt đẹp đó, và thích đáng, và trọn vẹn, của Đức Chúa Trời.

48 Ồ, đó là những gì tất cả chúng ta muốn biết, làm thế nào để làm điều đó. Thấy không? Chúng ta ở đây, chúng ta yêu Ngài; Ngài đã cứu chúng ta, bây giờ chúng ta muốn biết phải làm gì. Và chúng ta đang cố gắng thực hiện một bước nhỏ sáng nay, để nâng cao hơn một chút. Đôi khi chúng ta phải đụng đến những

điều mà...Anh em chỉ giữ lại một vài...cho đến khi chúng ta thấy nó xảy ra là gì.

⁴⁹ Bây giờ trong Sáng thế ký, chương 1, “Thần của Đức Chúa Trời đã vận hành trên mặt nước.” Chúng ta nhận ra rằng nước... Và—và Kinh Thánh đã nói, “Ban đầu ở đó,” rằng, điều này, “thế gian không có hình dạng, và trống không.” Không có gì ngoài bóng tối của sự hỗn loạn. Và—và nó phải có trong một hình dạng khủng khiếp làm sao. Không có gì ngoài con đường đi vào bóng tối bên kia, không có ánh sáng hay bất cứ thứ gì, và sự khuấy động của nước, và ngôi sao lang thang đó xoay quanh và quanh những quỹ đạo ở đâu đó ngoài đó. Nó phải là một—một khối lượng kinh khủng của—của—của điều gì đó bị mất, giống như nó đã có, không thể tìm thấy đường đi của nó.

⁵⁰ Và đó là những gì chúng ta trở thành khi chúng ta trở nên những ngôi sao lang thang, xa cách Đức Chúa Trời, thật không có hy vọng, không có Đức Chúa Trời; không có, chỉ khuấy động chung quanh, trong bóng tối, không biết khi nào chúng ta... chúng ta đang đi đâu.

⁵¹ Và Đức Chúa Trời đã nhận lấy sự hỗn loạn vĩ đại đó của bóng tối, và biến đổi nó thành một vườn Ê-đen, đấy, bởi Lời Ngài. Đó là cách chúng ta được biến đổi, bởi Lời Đức Chúa Trời. Khi Đức Chúa Trời phán, “Phải có ánh sáng,” và khối lượng của tạo vật ở ngoài đó đến gần chung quanh mặt trời, và bắt đầu quay quanh mặt trời, và trở thành vườn Ê-đen bởi vì nó đã vâng theo Lời Đức Chúa Trời. Nó đã thực hiện ý chỉ trọn vẹn của Đức Chúa Trời, vì nó đã được biến đổi từ sự hỗn loạn, thành một vườn Ê-đen, bởi Lời của Đức Chúa Trời.

⁵² Bây giờ đó là những gì chúng ta ở đây. Đó là Sứ điệp của tôi, đã có từ lâu, là Lời của Đức Chúa Trời. Chúng ta phải nắm giữ Điều đó bất kể những gì khác xảy ra. Luôn ở lại với Lời đó. Luôn luôn kiểm tra những động cơ và mục tiêu của mình, nếu nó phù hợp với Lời Đức Chúa Trời. Nếu không, hãy để mặc nó. Hiểu không? Nhưng nếu nó với Lời Đức Chúa Trời, và xếp hàng với Lời Đức Chúa Trời, thế thì, điều đó, anh em nắm giữ điều đó.

⁵³ Bây giờ, đôi khi Đức Chúa Trời, giống như nhóm nhỏ của anh chị em ở đây sáng nay, Ngài để điều đó không xảy ra chỉ qua

một đêm. Ngài để cho, Đức Chúa Trời...Chúng ta là người mà vội vàng, Đức Chúa Trời không bao giờ vội vàng, Ngài chỉ nói điều đó, và, rằng nó sẽ xảy ra, vì khi Ngài nói bất cứ điều gì, nó phải xảy ra, nó sẽ xảy ra. Ngài—Ngài để nó xảy ra theo thì giờ của nó.

⁵⁴ Ngài đã để cho con cái Hê-bơ-rơ, họ là những nhân vật nổi tiếng của Kinh Thánh, mà đang đứng trên Lời Đức Chúa Trời là thật, họ nói, “Đức Chúa Trời của chúng ta có thể giải cứu chúng ta khỏi lò lửa hực này, tuy nhiên,” đấy, “chúng ta sẽ không cúi đầu trước hình tượng, bởi vì nó chống lại Lời,” đấy, “mặc dầu, nếu Ngài giết chúng ta, Ngài sẽ khiến chúng ta sống lại,” anh em thấy, đấy, và họ, Ngài đã để họ bước ngay lên bờ rìa của lò lửa lớn này, và rơi vào đó, trước khi dường như Ngài thậm chí quan tâm, giống như Ngài thậm chí không quan tâm họ; nhưng Ngài luôn luôn dõi theo, mặc dầu vậy. Ngài luôn luôn chăm chú điều này.

⁵⁵ Bấy giờ Đức Chúa Trời phán, “Phải có sự sáng.” Và phải mất sáu ngàn năm vườn Ê-đen này xuất hiện, và chúng ta được dạy trong Kinh Thánh, “Vì một ngày trên trái đất là...hoặc—hoặc—hoặc là một ngàn năm, với Đức Chúa Trời; một ngàn năm trên đất, là một ngày với Đức Chúa Trời.” Vì vậy phải mất sáu ngàn năm để tạo nên trái đất này, và đưa nó vào thành một Ê-đen. Nhưng, anh em thấy, đó là Đức Chúa Trời, Đấng Chủ Tể vĩ đại của mọi sự thông minh, và Ngài—Ngài đã có trong tâm trí Ngài những gì Ngài muốn làm.

⁵⁶ Giống như khi người đàn ông dựng nên chiếc xe moóc này, khi người đó mà...Khi anh em ở đây thiết kế công viên này, anh em sẽ làm nó như thế nào, nó đã ở trong tâm trí anh em, anh em cứ thực hiện với khái tượng đó.

⁵⁷ Đó là cách Đức Chúa Trời đã làm về thế gian. Ngài đã làm việc; nó đã ở trong tâm trí Ngài. Và, nếu anh em để ý, nó đến giống như bởi sự tiến hóa, giống như Ngài đã học hỏi nhiều hơn mọi lúc, làm điều gì đó càng lúc càng vĩ đại hơn. Nhưng, hãy xem, Ngài đã ở trên tất cả, và cứ để nó tiến triển đến đó, anh em thấy đấy. Mọi thứ Ngài bắt đầu mang đến trên trái đất, từ đời sống thực vật, và cá, và vân vân; nó đến trên chim chóc, và thú vật; và rồi điều gì đó trong hình ảnh của Chính Ngài, một con người;

và dừng lại ở đó, đấy, bởi vì nó tùy thuộc vào sự hoàn hảo của Ngài, về những gì Ngài muốn.

⁵⁸ Đó là cách anh em bắt đầu, giống như xe toa móc này. Anh em có thể đặt khung xuống, và anh em nói, “Anh đang làm gì vậy?” Giống như anh em, khi tất cả anh em di chuyển những tảng đá đầu tiên ra khỏi góc này ở đây. “Anh đang làm gì vậy?” Đấy, nó đã không giống như nó giống bây giờ. Nó trông giống như một vườn Ê-đen nhỏ bé, bởi vì nó đã ở trong tâm trí anh em những gì để làm, và anh em cứ tiếp tục làm việc.

⁵⁹ Bây giờ chúng ta muốn được biến đổi, chính chúng ta, bởi sự đổi mới của tâm trí chúng ta. Đấy, không phải những gì chúng ta có trên trái đất này, những gì chúng ta sẽ tìm kiếm trên trái đất này; nhưng những gì chúng ta đang đến, trong thế giới sắp đến. Được biến đổi bởi sự đổi mới của tâm trí chúng ta!

⁶⁰ Bây giờ, sáu ngàn năm, Đức Chúa Trời đã thực hiện điều này, và chúng ta thấy trong Sáng thế ký 1. Tuy nhiên, bây giờ chúng ta thấy rằng, trong điều này, Đức Chúa Trời đã có một—có một mục tiêu mà Ngài muốn làm ứng nghiệm.

⁶¹ Và rất nhiều người, trong sự giảng dạy về Sáng thế ký, trở lại đây trong chương thứ 1 và chương thứ 2, và chương thứ 3, đặc biệt, “Trông giống như Đức Chúa Trời lập lại chính Ngài. Hay là Ngài đã phán, Ngài đã đi trước và đã phán tất cả những điều này mà Ngài đã làm.Ồ, thật Ngài...‘Hãy có sự sáng, và hãy có *điều này*, và hãy để điều đó xuất hiện,’ và thậm chí chưa có một điều gì.” Đã không có gì cả. Không có một ánh sáng. Thế—thế giới cũ đó vẫn đang trôi nổi ngoài kia trong bóng tối đó, được bao phủ bởi nước. Nhưng, hãy xem, Ngài đã phán Lời Ngài, và rồi đó là khi Ngài đang phán.

⁶² Bây giờ chúng ta để ý ở đây trong Sáng thế ký 1, Ngài phán, “Và Ngài đã dựng nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài, trong sự giống như của Chính Ngài, theo hình ảnh của Đức Chúa Trời đã làm nên Ngài (Ngài đã tạo nên) con người, người nam và người nữ.” Đấy, Ngài đang làm nên con người, Ngài chỉ phán Lời. Rồi chúng ta thấy, sau nhiều ngày của Ngài đã trôi qua, có lẽ hàng trăm và hàng trăm năm, vẫn không có con người canh tác đất. Không ai canh tác đất đai, vì vậy Đức Chúa Trời đã hình

thành con người từ bụi đất. Đấy, Ngài đã phán Lời, và rồi Lời phải xảy ra.

63 Bây giờ, khi Ngài phán, “Hãy có sự sáng,” có lẽ đã có hàng trăm năm, có lẽ tám trăm năm, trước khi có một ánh sáng, nhưng nó ứng nghiệm bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy.

64 Và Đức Chúa Trời sẽ có một Hội thánh, tôi không quan tâm chúng ta trải qua bao nhiêu thời đại đen tối, và bất cứ điều gì nữa. Ngài sẽ có một Hội thánh không vết không nhân, cho dù chúng ta là một phần của nó hay không, bởi vì Ngài đã phán rồi nó sẽ xảy ra. Nó sẽ xảy ra ở đó.

65 Và—và Ngài đã ra lệnh, để—để biến đổi nó thành sự sống thực vật và mọi sự sống mà Ngài đã sinh ra. Ngài phán những lời này, giống như, “Hãy có một cây cọ. Hãy có một cây sồi. Hãy có một cây linh sam.”

66 Hãy nhìn xuống sa mạc, nơi chúng ta sống dưới đây ở Tucson. Ở ngoài kia, có xương rồng, xương rồng leo, tất cả các loại xương rồng. Chỉ cách đó ba mươi phút, là cây thông Sherman trên đỉnh núi. Bây giờ, cây xương rồng này sẽ không mọc lên ở đó, và cây thông Sherman đó cũng sẽ không mọc ở dưới đây. Bây giờ, sự Thông minh đã gieo hạt giống ở đâu? Đấy, họ phải đến từ nơi nào đó. Đó là Lời Đức Chúa Trời, “Hãy có,” và nó đã có.

67 Bây giờ, chúng ta thấy rằng tất cả điều này (sau khi Ngài đã làm nó, biến đổi nó thành loại của nó và đời sống của nó, và—và tất cả được đưa vào bởi Lời của Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa), tất cả điều đó, chúng ta thấy, rằng tất cả điều này đều hướng về một tổng hành dinh, được gọi là vườn Ê-đen; và Đức Chúa Trời đã đặt con trai của Ngài, và nàng dâu của con trai Ngài, trên tất cả. Thấy không? Sự sáng tạo vĩ đại này, đấy, Ngài có lý do cho điều đó. Ngài đã làm mọi thứ thật đẹp! Ngài đã tạo nên những bông hoa, và sự sống, và chim chóc; và không có sự chết, không có tội lỗi, không có buồn phiền, không có bệnh tật. Và rồi tất cả điều vĩ đại này hướng về một tổng hành dinh lớn, đó là vườn Ê-đen.

68 Và ở đó Ngài đặt con trai của Ngài, A-đam, và vợ của A-đam, nàng dâu. Bây giờ anh em có thể nói, “Đó là vợ ông ấy.” Có khả

năng đó là vợ ông, nhưng ông chưa bao giờ...chưa bao giờ thực sự là vợ của ông.

⁶⁹ Giống như trong Kinh Thánh, chúng ta tìm thấy, nơi Nó đã nói, “Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì con được thai nghén trong nàng là bởi Đức Thánh Linh.” Thấy không? Bây giờ đó là vợ ông khi ông hứa cưới nàng, hay có nàng; nhưng tuy nhiên đó không phải là vợ ông, tuy nhiên, bởi vì ông chưa bao giờ biết nàng như là một người vợ.

⁷⁰ Vì vậy đó là cách nó đã xảy ra ở đây, lý do tôi nói, “Con trai của Đức Chúa Trời và nàng dâu của người.” A-đam chưa bao giờ biết vợ mình như một người vợ, nhưng đó là vợ ông, một cách tiềm tàng. Cũng giống như Hội thánh bây giờ, và Đấng Christ.

⁷¹ Bây giờ, thế thì, tất cả có thể yên nghỉ, bởi vì tất cả những hạt giống Lời tốt lành của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã phán, đã sanh ra thuộc loại của nó. Trái đất xuất hiện, có ánh sáng. Có ánh mặt trời khi Ngài để cho mặt trời chiếu sáng. Vậy thì tại sao Ngài làm cho mặt trời chiếu sáng? Ngài đã có trong tâm trí Ngài, đấy, rằng, nếu mặt trời không chiếu sáng, thì bông hoa sẽ không mọc lên, mà Ngài phán thì tồn tại. Ngài làm mọi thứ để đáp ứng mục đích của nó, bất kể nó là gì. Giống như một cây, nó sanh ra một quả sồi nào đó, hay nó sanh ra một quả táo. Ngài làm ra trái của vườn, và vân vân. Tất cả là vì mục đích của Ngài. Và mọi sự đã ứng nghiệm, và Ngài đã phán điều đó. Bây giờ điều duy nhất Ngài phải làm, sau khi đã phán điều đó, Ngài...nói điều đó, thì đúng hơn. Ngài có thể đi vào sự yên nghỉ, bởi vì Ngài đã phán điều đó, và tất cả phải ứng nghiệm bởi vì Ngài đã phán điều đó. Tôi không biết nó đã phải trải qua bao nhiêu điều trước khi nó ứng nghiệm, bao nhiêu sự chối bỏ và bất cứ điều gì nữa. Nhưng nó phải ứng nghiệm, bởi vì Ngài đã phán nó sẽ ứng nghiệm. Ngài đã nói điều đó.

⁷² Cũng giống như vậy về việc có một Hội thánh ở đây trong những ngày sau rốt. Ngài sẽ có một Nàng Dâu. “Ngài có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.” Nếu chúng ta không đi theo Ngài, Ngài sẽ kiếm người nào khác mà sẽ đi theo Ngài. Thấy không? Ngài sẽ có Nó, bởi vì Ngài đã phán điều đó rồi. Bất cứ điều gì Ngài nói, nó phải là cách đó. Nó không thể

thay đổi. Nó phải xuất hiện theo cách đó, bởi vì Ngài đã phán nó sẽ xảy ra.

⁷³ Và tất cả điều vĩ đại này mà Ngài biết sẽ ứng nghiệm, sau khi Ngài—Ngài đã phán điều đó, Ngài có thể nghỉ ngơi. Mọi thứ trong tầm kiểm soát! Dòng dõi của Ngài là Lời Ngài, và Lời Ngài là hạt giống. Chúa Jêsus đã phán điều đó. Và mọi sự sẽ ổn thỏa, bởi vì Ngài đã phán để nó sanh ra loại của nó, chỉ biến đổi theo loại của nó. Đây, Lời Ngài phải thuộc loại của Nó. Nếu Ngài đã nói cây “cọ”, Ngài không có ý nói cây cọ và cây sồi trộn lẫn với nhau. Ngài muốn nói một cây cọ ở đây, và một cây sồi ở đây, mọi thứ đều đúng vị trí của nó.

⁷⁴ Ồ, nếu chúng ta chỉ có thể học được điều đó, rằng chúng ta là phần nào của Lời, thì chúng ta phải thay thế chỗ của mình, cho dù đó là gì đi nữa.

⁷⁵ Tôi nghĩ về một chị em nhỏ ở đây trong chiếc xe lăn, lúc nào đó, bao nhiêu lời cầu nguyện trung tín đã được thực hiện cho nó. Thế thì chúng ta không hiểu, vì vậy chúng ta chỉ giao phó nó cho Đức Chúa Trời. Và với...Chị ấy là một bông hoa ở đây giữa anh em, với sự dễ chịu của chị và mọi thứ. Thấy đó, mà chúng ta có thể đứng dậy và đi loanh quanh, chị ấy sẽ ao ước làm điều đó như thế nào, nhưng tuy nhiên chị ấy thật dễ chịu theo cách chị ấy ngồi. Tôi luôn luôn có cảm hứng để xem người phụ nữ trẻ ấy, đây, bởi vì chị ấy...Tất cả chúng ta đều tin vào sự chữa lành. Chúng ta đã thấy Đức Chúa Trời thực hiện những phép lạ vượt xa điều đó, đây. Và chị ấy cũng biết điều đó, đây, nhưng chị ấy sẵn sàng nhận lấy chỗ của mình.

⁷⁶ Đây, bất kể đó là gì, đó là những gì chúng ta muốn. Và tôi tin đó là Đa-vít, đã nói, “Tôi thà làm tấm thảm chùi chân ở nhà của Chúa, còn hơn ở trong trại với kẻ dữ.” Anh em thấy, cho dù đó là gì đi nữa, “nhận lấy chỗ của tôi.”

⁷⁷ Đôi khi anh em phải phân rẽ khỏi mọi thứ thân yêu trên trái đất, với anh em, để nhận lấy địa vị của anh em mà Đức Chúa Trời đã kêu gọi anh em. Tôi chắc rằng anh em có thể đọc được ẩn ý về những gì tôi đang nói. Thấy không? Đôi khi chính người thân yêu nhất trên trái đất, anh em phải bắt tay với họ; và nhận lấy địa vị của anh em trong Đấng Christ, đến nơi mà Đức Chúa Trời

đã kêu gọi anh em. Thấy không? Nhưng Đức Chúa Trời đang làm gì? Biến đổi anh em từ những gì anh em đã có, có thể là một con gái hay một con trai, hay bất cứ điều gì, đôi khi từ một gia đình đáng yêu, Ngài đặt anh em ở nơi nào khác. Bởi vì, chính là cách Ngài làm điều đó, đấy, bởi sự đổi mới của tâm trí anh em, để vâng theo Lời Đức Chúa Trời, bất kể giá cả là bao nhiêu. Thấy không? Những điều này không đến...Nó không gọi...

⁷⁸ Sự cứu chuộc của chúng ta không phải là một điều rẻ tiền, đó là Con Đức Chúa Trời phải chết cho chúng ta. Thấy không? Nó không phải là...Những thứ có giá trị đều có giá rất quý.

⁷⁹ Để mang đến Sự điệp này, thật không dễ dàng. Thấy không? Không, không phải. Tôi phải từ bỏ mọi thứ mà tôi yêu quý, ngay cả dân sự của chính tôi, mọi người. Nhưng anh em thấy giá trị của nó là, anh em thấy, là làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Và để làm điều đó, mà biết rằng có điều gì đó trong tôi, khi họ thường nói...Ồ, họ định đuổi tôi đi; nghĩ rằng tôi đã mất trí. “Làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jésus Christ, trái ngược với giáo hội. Và tất cả những điều này!” Họ nói, “Anh ta bị điên.” Nhưng, anh em thấy, cho dù họ nói gì đi nữa, thì có điều gì đó phải được thực hiện. Và Đức Chúa Trời chỉ lấy một người, ấn người đó vào tay Ngài, và phán, “Hãy làm điều này,” và anh em làm điều đó.

⁸⁰ Thật là một giá phải trả như thế nào đối với Thánh Phao-lô; được dạy dỗ dưới thời Ga-ma-li-ên, giáo sư vĩ đại nhất thời đó. Và đi xuống, và chính điều mà ông đã cho là dị giáo, những điều mà ông nghĩ đó là những điều tồi tệ hơn có thể đã xảy ra với hội thánh, ông đã quay lại và trở thành người dự phần của Nó. Một điều lạ lùng! “Và cách Đức Chúa Trời làm việc trong những cách kỳ diệu, trong những cách kỳ lạ, kỳ quặc của Ngài để thực hiện.”

⁸¹ Khi Đức Chúa Trời đã phán điều đó, Ngài biết Lời Ngài là một hạt giống; và nó có thể, nó sẽ sanh ra loại của nó. Bây giờ, nó được ra lệnh chỉ sinh ra loại của nó, và nó sẽ luôn luôn làm điều đó nếu con người không làm xáo trộn nó.

⁸² Và Hội thánh của Đức Chúa Trời và mọi thứ khác cũng vậy, sanh ra loại giống như nó đã có lúc đầu, nếu các nhà thần học không làm xáo trộn Lời đó, cố gắng đặt Nó ở nơi nào khác, hay điều gì khác. Đức Chúa Trời đã phán Điều đó. Và cho dù họ có

thể làm thế nào đi nữa, họ cố gắng làm ô nhiễm Nó và làm xáo trộn Nó, và vân vân, Nó sẽ sanh ra loại của Nó. Không có gì ngăn cản được Nó.

⁸³ Tôi hy vọng tôi không giống như đang la hét với tất cả các bạn. [Anh Branham điều chỉnh micrô—Bt.] Điều đó có quá ồn ào không? [Hội chúng nói, “Không.”]

⁸⁴ Và, hãy xem, bây giờ chúng ta thấy mọi thứ trong trật tự. Đức Chúa Trời đã phán điều đó, và Ngài phán, “Hãy có, hãy có. Và hãy có một vườn Ê-đen. Hãy có những bông hoa đẹp. Hãy để con trai Ta, theo hình ảnh của Chính Ta, đứng trên đó trong vườn Ê-đen, và để nàng dâu của nó đứng bên cạnh nó.”Ồ, thật đẹp làm sao, điều đó thật tuyệt vời. Và Cha, Ngài là Cha, anh em thấy đấy, vì vậy có con cái của Chính Ngài đến. Và Ngài đã làm một vườn địa đàng cho họ. Đức Chúa Trời thích làm những việc cho con cái Ngài.

⁸⁵ Các bạn không nhớ như thế nào, các bà mẹ, và cho dù thế nào đi nữa; nếu anh chị em phải trả tiền cho bữa ăn, nếu Junior cần một đôi giày tốt mà nó thích, anh em—anh chị em sẽ làm điều đó, đấy. Bất kể đó là gì, hãy làm điều gì đó cho con cái của anh em! Bố ơi, bố làm việc chăm chỉ hơn một chút, để có được thứ gì đó cho các con. Thấy không?

⁸⁶Ồ, điều đó chỉ cho thấy rằng chúng ta đang ở dưới đây, một bậc cha mẹ. Ngài là Cha Mẹ tối cao, đấy, và nhiều hơn thế nữa! Không lạ gì sứ đồ đã nói, “Mắt chưa thấy, tai chưa nghe, lòng người cũng chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời sắm sẵn điều ấy cho họ, trong kho, là những người yêu mến Ngài.” Chúng ta thật sự không thể hình dung trong tâm trí mình, chúng ta, tâm trí của chúng ta không đủ khả năng để suy nghĩ hướng đi đúng—đúng những gì Đức Chúa Trời dự trữ sẵn cho, trong chúng ta là những người yêu mến Ngài. Đấy, chúng ta, tôi có thể tưởng tượng nó sẽ như thế nào, tôi có thể nghĩ nó sẽ là gì, nhưng tôi—tôi...tâm trí tôi không—không—không có khả năng nghĩ nó vĩ đại như thế nào. Nó vượt xa điều đó. Anh em có thể tưởng tượng Thiên đàng sẽ như thế nào khi tất cả chúng ta sẽ ở đó, và trẻ trung, và không có tội lỗi không? Và không...Ồ, thật là một nơi đẹp đẽ! Nhưng, hãy xem, nó vượt xa điều đó. Đấy, chúng ta, “nó thậm chí không

thể đi vào lòng con người, những gì Đức Chúa Trời đã dành cho họ, sẵn sẵn cho.” Ngài đã phán điều đó, và nó sẽ như vậy.

⁸⁷ Bây giờ sau tất cả sự thiết kế đẹp đẽ này mà Ngài đã có ở đó, của Ngài...Tôi không có ý nói nó trong từ ngữ đó, thiết kế, nhưng hầu như giống như...Chẳng phải người mẹ, trước khi đưa con sắp chào đời, họ không gọi đó là sự chuẩn bị đó sao? Họ có được...tất cả những đôi tất nhỏ và mọi thứ đã sẵn sàng, anh em biết đấy, chỉ vì sự ra đời của phần nhỏ tình yêu này mà Đức Chúa Trời đang sai đến, nhận lấy điều đó.

⁸⁸ Đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm cho A-đam và Ê-va. Ngài đã tạo ra vườn Ê-đen này. Ngài đã phán điều đó, nó đã ở trong tâm trí Ngài; và khi Ngài phán điều đó, thì nó phải xảy ra.

⁸⁹ Hãy ghi nhớ điều đó bây giờ. Những gì Ngài phán, nó phải xảy ra! Đấy, và Ngài không thể...Không điều gì có thể—có thể cản trở nó, không điều gì có thể ngăn cản nó xảy ra. Không có gì có thể ngăn cản nó xảy ra. Đức Chúa Trời đã phán vậy, điều đó không có gì bàn cãi! Đức Chúa Trời đã phán điều đó, nó sẽ xảy ra.

⁹⁰ Bây giờ Ngài đã có tất cả điều này trong tâm trí, và Ngài phán, “Hãy có.” Bây giờ, đó là Sáng thế ký 1, hãy xem, “*Hãy có điều này. Hãy có điều đó. Hãy có.*” Ngài đang gieo hạt giống. “*Hãy có nó ở đây. Hãy có nó ở đây. Hãy có nó ở đây.*” Và Ngài biết nó sẽ xảy ra theo cách đó, bởi vì nó không thể thay đổi.

⁹¹ Vậy thì điều đó cho chúng ta đức tin, lúc đó. Và những gì Ngài đã phán *Ở đây*, nó sẽ xảy ra. Vì vậy chúng ta hãy để Hạt giống đó rơi vào lòng chúng ta, để chúng ta có thể là những mảnh đất nuôi dưỡng của Điều đó, đấy, trong lòng chúng ta. Và chúng ta hãy hành động nơi này mà Ngài đã đặt vào chúng ta, trong những ngày sau rốt. Đấy, “Hãy để Hạt giống rơi xuống trong lòng chúng con, Chúa ôi. Hãy để Lời Ngài rơi vào lòng con.” Đừng để có sự vô tín nào!

⁹² Giống như Áp-ra-ham, khi ông là một người già, trông giống như không thể được. “Làm thế nào họ sẽ làm điều đó? Làm thế nào ông ấy sẽ như thế này?” Ông không bao giờ nghĩ đến điều đó. Ông chỉ tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời, và tiếp tục tin Nó, và Đức Chúa Trời đã làm cho Nó ứng nghiệm. Bây giờ, Đức Chúa

Trời đã phán tất cả những điều này, vì vậy ông biết nó sẽ xảy ra. Và điều đó đã xảy ra, Ngài đã sanh ra loại của nó.

93 Bây giờ Ngài đã biến đổi lúc đó, tất cả hạt giống thành tạo vật sống và tạo vật mà nó được cho là có, nó đã đến đúng như Ngài đã phán nó sẽ xảy ra. Hay là, Ngài phán, “Hãy có.” Có lẽ hàng trăm và hàng trăm năm trôi qua, nhưng ở đây chúng ta thấy một vườn Ê-đen xinh đẹp, và những con chim lớn đang bay. Những con chim đã không phải chết. Và chó sói và chiên con đang ăn với nhau, và sư tử, báo và bò đực. Và không có sự giết chết, không có sự chết chóc, không có sự buồn rầu. Và có A-đam và Ê-va, đang đi dạo trong vườn Ê-đen. Mỗi hạt giống sanh ra, nó không bao giờ có thể làm điều gì khác. Nó không bao giờ có thể làm điều gì khác, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy để nó xảy ra theo cách đó.” Nó phải là cách đó.

94 Ô, thật tôi muốn dừng lại ở đây chỉ một phút, để nói, đây, đó là nơi chúng ta đang đối mặt, tuy nhiên, sự hoàn tất của Lời đó.

95 Bây giờ Đức Chúa Trời phán, “Hãy có.” Và ở đây nó xuất hiện, trước tiên, một cách hoàn hảo, thật chính xác. Bây giờ, cây này chỉ có thể sanh ra cây kia. Cây này chỉ có thể sanh ra cây này. Và A-đam, một con trai của Đức Chúa Trời, chỉ có thể sanh ra một con trai của Đức Chúa Trời. Thấy đó, anh em hiểu điều tôi muốn nói không? Đó là mọi thứ theo loại của nó, và vì vậy Đức Chúa Trời có thể nói, “Ồ, Ta sẽ chỉ nghỉ ngơi bây giờ.”

96 Và anh em có để ý, có rất ít lời mà Đức Chúa Trời đã từng nói, thật ra, từ lúc đó trở đi không? Ngài đã giao phó điều đó, sau sự sa ngã, cho các tiên tri của Ngài, và họ sanh ra Lời bây giờ, anh em thấy đấy. Đức Chúa Trời đã nghỉ ngơi, Ngài không còn làm gì nữa. Họ chỉ đi đến tổng hành dinh của Ngài và gõ cửa, và nói, “Lạy Cha, điều gì vậy?” Và Ngài sai Lời xuống bởi họ. Đấy, Ngài có một hệ thống, và cách để làm những điều đó.

97 “Hãy có chỉ...” Và đó là cách nó đã có, mọi thứ, về hạt giống của nó sanh ra tùy loại của nó. Bây giờ khi mọi thứ trông rất đẹp, và mọi thứ đang ứng nghiệm đúng với những gì Đức Chúa Trời đã phán, bây giờ ở đây đến kẻ lừa dối như nhóp, gian xảo đó.

98 Bây giờ đó là những gì tôi đang cố gắng cảnh báo tất cả anh em ở đây. Khi anh em thấy Hạt giống của Đức Chúa Trời bắt đầu nảy giữ, lớn lên, hãy để ý kẻ đó đến thật khôn khéo như có thể được, trích dẫn Kinh Thánh chỉ cho những người sẽ không có nó, đấy. Hãy xem hẩn, vì hẩn là kẻ lừa dối.

99 Tôi sẽ gọi nó, thay vì một—một người làm theo, được làm cho phù hợp, hẩn là một kẻ làm biến dạng, làm biến dạng những thứ đã được làm cho phù hợp. Hẩn là một kẻ làm biến dạng, và, hẩn, một kẻ làm biến dạng, hay một kẻ xuyên tạc, hay một kẻ làm hỏng Hạt giống nguyên thủy và chương trình nguyên thủy.

100 Bây giờ anh em thấy ở đây, giống như trong nhóm của anh em ở đây sáng nay, anh em có một chương trình, anh em có một khái tượng. Bây giờ hãy quan sát kẻ làm hỏng đó, ồ, hẩn sẽ ranh mãnh và quỷ quyệt hết sức, anh em thấy đấy. Nhưng hãy giữ khái tượng của mình, anh bạn. Thấy đó, tiếp tục nắm giữ điều đó.

101 Bây giờ chúng ta cũng thấy rằng, khi hẩn đi vào, hẩn đã làm biến dạng hạt giống đó. Và hẩn đã làm hư hoại hạt giống đó bằng cách đi vào trong luống đất, là Ê-va, và làm hư hoại hạt giống đó, với một hạt giống có thể hư hoại, trước khi nó có thể đến đó, để làm hư hoại vườn Ê-đen xinh đẹp đó.

102 Nơi—nơi mà, Thiên đàng, điều duy nhất mà đó là, chỉ là sự phục hồi. Chúng ta đang ở đâu bây giờ, chúng ta đang trên đường trở lại với sự khởi đầu nguyên thủy của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, trở lại vườn Ê-đen lần nữa; chồng và vợ, không có—không có bất kỳ—bất kỳ tội lỗi nào hoặc bất cứ điều gì, để sống Đời đời. Nhưng sự—sự biến—...sự...

103 Bây giờ, bây giờ Ngài muốn chúng ta biến đổi tâm trí của mình, bằng sự đổi mới; hay được biến đổi, được biến đổi bởi sự đổi mới của tâm trí của chúng ta—của chúng ta.

104 Bây giờ Sa-tan đi vào và đưa vào một sự biến dạng với Lời, làm cho Nó nói điều gì đó mà Nó không phải. Bây giờ đó là những gì hẩn đã làm lúc ban đầu. Và bây giờ để ý, điều này sẽ nghe có vẻ lạ kinh khủng sáng nay, đối với—đối với dân sự, nếu tôi không chờ đợi và đặt cơ sở suy nghĩ quá nhiều ở đây trước khi tôi có được ý nghĩ thông thường của tôi mà tôi muốn đến—đến với

anh em. Là điều này, rằng, kẻ biến dạng đã đi vào; và như Đức Chúa Trời đã mất sáu ngàn năm với Lời nguyên thủy, để sanh ra mọi lời thuộc loại của nó, và mọi sự mà Ngài đã làm sẽ là Lời của Chính Đức Chúa Trời sanh ra tùy loại của nó, bây giờ kẻ làm biến dạng đã lấy mất sáu ngàn năm, và để làm biến dạng Lời của Đức Chúa Trời. Và hắn đã làm gì? Hắn đã mang chính mình đến một kiểu mới của Ê-đen, Ê-đen của Sa-tan. Đó là nơi chúng ta đang sống ngày nay.

¹⁰⁵ Hắn đã làm điều đó như thế nào? Làm thế nào nó có thể xảy ra? Bây giờ phần nổi bật là cách hắn đã làm điều đó như thế nào. Và đó là nơi chúng ta phải, tôi ở đây vì điều gì, để đặt điều này xuống trước anh em, để anh em có thể nghiên cứu nó bây giờ, và với các anh em ở đây, và vân vân, trong những tuần tới, để anh em có thể thấy Sa-tan đã làm điều này như thế nào. Và hãy xem nó xảo quyệt như thế nào, và quỷ quyệt như thế nào.

¹⁰⁶ Bây giờ, hắn đã làm biến dạng những hạt giống này. Vậy thì, hắn không thể hủy diệt chúng, hắn chỉ làm biến dạng chúng. Bây giờ chúng ta nhận ra rằng tội lỗi là sự công bình bị xuyên tạc. Nó chỉ là lời nói dối là lẽ thật bị trình bày sai trật. Thấy đó, bất cứ điều gì. Một tội tà dâm là hành động đúng đắn, mà Đức Chúa Trời đã định trước, chỉ thực hiện theo cách sai trật. Thấy đó, bất cứ điều gì. Và sự chết là một sự hư hỏng của sự sống. Sự chết chỉ lấy đi, đẩy, làm biến dạng sự sống.

¹⁰⁷ Bây giờ hắn đã có sáu ngàn năm để làm điều đó bằng cách phun thuốc độc của hắn. Và hắn đã làm điều đó như thế nào? Bây giờ đây là phần nổi bật. Và lắng nghe kỹ bây giờ. Hắn đã làm điều đó bởi nền văn minh. Bây giờ điều đó nghe có vẻ lạ, nhưng đó là vậy. Tôi sẽ đưa ra một tuyên bố ở đây mà sẽ giữ cho anh em đoán, có lẽ, trong vài phút; Tôi hy vọng không. Nhưng anh em có nhận ra điều này không? Bây giờ tôi không cố gắng ủng hộ sự dốt nát. Nhưng anh em có biết rằng nền văn minh, khoa học, giáo dục, và những điều mà chúng ta rất yêu mến ngày nay, là chính công cụ của Sa-tan, ngay cả nền văn minh không? Nền văn minh không bao giờ đến bởi Đức Chúa Trời. Nền văn minh đến bởi Sa-tan. Bây giờ tôi sẽ chứng minh điều đó với anh em bằng Lời, chỉ trong vài phút.

108 Nền văn minh không thuộc về Đức Chúa Trời. Vì, hãy để tôi tỏ cho anh em thấy; trong nền văn minh này, chúng ta càng văn minh hơn khi chúng ta làm việc thông qua khoa học, chúng ta luôn tự giết chết chính mình. Thấy không? Và nền văn minh này đã xây dựng đến đỉnh cao của nó bây giờ, và chúng ta đã có sự chết trong nền văn minh này. Chúng ta phạm tội trong nền văn minh này. Chúng ta có bệnh tật trong nền văn minh này. Điều đó không thể thuộc về Đức Chúa Trời.

109 Vì vậy, Đức Chúa Trời, trong Thiên-...Vương quốc vĩ đại của Chính Ngài, mà sắp đến, chúng ta sẽ có một nền văn minh, nhưng nó sẽ không giống như thế này. Nó sẽ không phải là bởi khoa học. Nó sẽ là một nền văn minh đức tin, bởi Lời. Hiểu không?

110 Nền văn minh khoa học này mà chúng ta có, chính xác là cái bẫy của Sa-tan, và đó là những gì hắn đã giết dân sự. Đó là những gì nó đang giết chết chúng ta, mỗi ngày, với. Đó là cách, khi chúng ta ăn, mỗi ngày; thay vì sống, chúng ta chết. Họ đã làm hư hỏng mọi thứ, thậm chí chỉ lấy rất nhiều *điều này* và pha trộn nó với *điều này*, và lai giống *điều này* và *điều kia*, *điều kia*, cho đến khi nó sắp chết. Đó là một chủng tộc sắp chết. Và cho dù anh em cố gắng làm gì đi nữa, anh em chết.

111 Anh em đã thấy bức ảnh đó tối hôm qua, về những người châu Phi đó. Anh em biết tại sao không? Họ không bao giờ dùng thuốc penicillin. Những người đó họ sống lâu hơn chúng ta. Họ thậm chí không biết họ...Vi trùng không làm họ bận tâm. Đấy, tại sao, một vi trùng sẽ đưa tay lên và đầu hàng họ. Hiểu không? Bởi vì nó, đấy, nó không, nó...Chúng không. Tại sao? Chúng không phải tất cả là...Đấy, chúng ta sẽ lấy, khoa học hình dung ra, giống như một loại thuốc penicillin hay thứ gì đó họ sẽ đặt vào trong chúng ta, để—để loại bỏ căn bệnh này, và nó làm hại điều gì khác, và làm thành một luống đất cho điều gì khác. Thấy không? Bây giờ, hắn không làm điều đó. Thấy không?

112 Bây giờ bất kỳ, nhiều người trong anh em đến từ các nông trại. Bất cứ ai cũng biết rằng một cây khỏe mạnh tốt không bao giờ cần phải phun thuốc. Nó—nó có một chất tẩy trên chính nó, của sự sống, mà một mầm bệnh thậm chí sẽ không xâm nhập vào nó, trên một cây thật—thật khỏe mạnh. Đó là loại cây có bốn

phân tốt tươi này, đó là loại cây lai giống này mà anh em phải nuôi dưỡng!

¹¹³ Chẳng hạn, một số anh em ở đây là những người phương Tây ở đây. Hãy nhìn lại thời đại của con bò Sừng dài xưa. Hôm nay anh em nói rằng anh em có món thịt bò ngon hơn với giống bò của—với giống Hereford của mình. Có không? Không có. Con bò già Sừng dài đó, không phải như cô gái già, nhưng nó có thể, nó sẽ chịu được mùa đông ngoài đây như một con nai.Ồ, nó gầy mảnh khảnh và mọi thứ, nhưng nó đã hai lần...

¹¹⁴ Hereford này, anh em kéo rơm xuống dưới nó, khi anh em chụp ảnh nó, lên đến bụng nó, gần như, để cho thấy rằng nó là thịt bò đến tận gót chân. Và nó thế nào? Anh em thả nó ra ngoài đó, nó sẽ chết. Nó không thể chịu được mùa đông nếu nó phải vậy. Anh em phải cho nó ăn, và mọi thứ khác, để chăm sóc nó, nuôi dưỡng nó. Nó là giống lai tạp. Thấy không? Nhưng một con bò già Sừng dài đích thực, thật sự, chỉ thả nó ra.

¹¹⁵ Đó là cách ngày nay với những Cơ-đốc nhân của chúng ta. Chúng ta có rất nhiều người chúng ta phải nâng niu, nài xin họ, đặt họ, làm họ trở thành một chấp sự trong hội thánh, vỗ nhẹ vào vai anh ta, và làm cho anh ta có một vị trí quan trọng nào đó trong giáo hội. Hoặc, nếu không, ồ, anh ta, anh ta sẽ không—anh ta sẽ không đi vào, nếu anh em không để *người này* làm điều này, và *người này* làm điều kia. Đó là đang nuôi dưỡng trẻ con.

¹¹⁶ Anh em có thể tưởng tượng những Cơ-đốc nhân chân chính là thế không? Họ mạnh khỏe. Họ thật vạm vỡ. Anh em có thể tưởng tượng Thánh Phao-lô là kiểu Cơ-đốc nhân đó, anh em có thể tưởng tượng Thánh Phi-e-rơ, “Bây giờ—bây giờ, nếu anh không cho tôi làm tổng giám sát, ồ, tôi không biết, tôi có thể đi gia nhập với ông *A gì đó*”? Họ là những người vạm vỡ. Họ là những người có đức tin. Họ đã sống với Đức Chúa Trời. Họ đã bước đi với Đức Chúa Trời. Họ là những người ít lời. Họ đã hầu việc Đức Chúa Trời, ngày và đêm, liên tục. Anh em không phải xịt thuốc cho họ và cưng chiều họ, và dâng cho họ *điều này, điều kia, hay điều nọ*. Họ là con người, khỏe mạnh! Họ là những hạt giống chân chính, không lai tạp trong các giáo phái.

¹¹⁷ “Nếu anh em, những người Giám Lý không đối xử tốt với tôi, tôi sẽ đi đến với những người Báp-tít. Những người Báp-tít không đối xử tốt với tôi, tôi sẽ đi đến với những người Ngũ Tuần. Nếu họ không đối xử tốt với tôi, tôi sẽ quay lại với những người Công giáo, hay bất cứ điều gì nữa.” Thấy đó, họ, đó là một sự lai tạp, phải phun thuốc cho họ luôn, “Vâng, Tiến sĩ Mục sư Anh A gì đó.” Đó không phải là Cơ-đốc giáo.

¹¹⁸ Cơ-đốc giáo không yêu cầu—không yêu cầu tước hiệu, nó không yêu cầu ân huệ nào. Nó chỉ biết Đức Chúa Trời. Đó là hạt giống nguyên thủy. Yêu mến Đức Chúa Trời, và yêu thương nhau. Không có sự phun thuốc vào họ, và nuông chiều họ, và vỗ về họ, và nói, “Vâng, ồ, chị này, ồ, tôi tin rằng chị ấy để tóc ngắn cũng được, còn chị này thì không.” Và—và không có thứ gì như thế, và hãy để họ tiếp tục với *điều này*. Nó—nó nghiêm khắc, đó là Phúc âm! Đặt nó ra đó, hãy để nó rơi xuống chỗ nó sẽ rơi. Cơ-đốc nhân thích điều đó.

Tôi phải được đưa về Nhà trên Thiên đàng,
Trên chiếc giường đầy hoa dễ chịu,
Trong khi những người khác chiến đấu để
giành được giải thưởng
Và chèo thuyền qua những vùng biển dầm
máu?

¹¹⁹ Tôi có phải được vỗ lưng, và *điều này*, *điều kia*, và *điều nọ*, và được nuông chiều không? Tôi mong đợi chỗ của tôi ở nơi xa kia với sự nghiêm khắc. Tôi hy vọng sẽ không đến đó mà không có những vết sẹo chiến tích chút nào.

Tôi phải chiến đấu, nếu tôi phải trị vì,
Xin gia tăng lòng can đảm của con, Chúa ôi!

¹²⁰ Đấy, hãy để tôi đứng như một Cơ-đốc nhân. Không phải là một—một cây lai giống. Phải được cưng chiều và vỗ về, và được mang vào trong điều gì đó. Anh em không được mang vào dù sao đi nữa, Cơ-đốc giáo, anh em được sinh ra trong đó. Anh em trở nên một tạo vật mới, anh em là hạt giống của Đức Chúa Trời, đến trong trái đất.

121 Bây giờ, bây giờ chúng ta thấy rằng hẳn đã phun thuốc độc này, và thuốc phun đó là thuốc phun của sự hiểu biết hiện đại, giáo dục, khoa học, và nền văn minh, chính những điều mà chúng ta yêu mến rất nhiều. Anh em có bao giờ dừng lại để nghĩ rằng kẻ thù lớn của chúng ta, trong đời sống tự nhiên giữa các quốc gia ngày nay, là chủ nghĩa cộng sản không? Thần của chủ nghĩa cộng sản là gì? Nền văn minh, và giáo dục, khoa học. Đúng thế, phải không? Đó là những gì họ sống và phát triển, là khoa học, thuộc về khoa học, các khoa học, một thần của khoa học. Bây giờ nếu anh em chỉ...và với sự phun thuốc độc của nền văn minh, khoa học và giáo dục hiện đại này.

122 Bây giờ hãy để tôi chứng minh cho anh em thấy rằng nền giáo dục và nền văn minh đến từ ma quỷ. Bây giờ chúng ta hãy lật lại đây và xem, nếu anh em muốn, trong Sáng thế ký, chương thứ 4. Được rồi, bây giờ chúng ta hãy bắt đầu với câu thứ 16 của Sáng thế ký 4. Mười bốn ở đây hoặc...Sáng thế ký 4, xin lỗi. Bây giờ để ý, Sa-tan...

123 Quý vị dân sự, hãy theo dõi những băng ghi âm này, với người anh em của—của chúng ta ở đây, bây giờ, anh em đã nghe tôi giảng về *Dòng Dối Con Rắn*, và điều đó không thể chối bỏ. Điều đó đã được mở ra trong một trong Bảy Ấn đó. Nó đã được giấu kín.

124 Bây giờ nếu con cái đã đến dưới sự dạy dỗ đó, đấy, dưới sự dạy dỗ đó, đó là những gì cha mẹ chúng đã có, họ có bản chất của cha mẹ họ, giáo phái của họ, và vân vân, họ phải tin điều đó. Đấy, họ tin điều đó bởi vì họ được sinh ra dưới ảnh hưởng cha mẹ đó. Nhưng ngày nay chúng ta không được sinh ra dưới ảnh hưởng cha mẹ đó; Cha của chúng ta là Lời. Và Lời...“Ồ,” nói, “tôi cũng được sinh ra dưới quyền Đức Chúa Trời.” Đối với thời đại đó. Nhưng đây là thời đại cực điểm, đây là thời đại vượt ra ngoài giới hạn những giáo phái đó.

125 Phải đi ra, phải đi ra; Đức Chúa Trời đã định cho nó như vậy, để phải xuất hiện, chúng Bảy Ấn phải được mở ra. Nó được cho là được thực hiện trong thời đại Lao-đi-xê này. Và tôi nghĩ, vượt ra ngoài bóng dáng của sự nghi ngờ...Không phải như chúng ta khoe khoang; chúng ta không có gì khoe khoang, chỉ khoe về

Chúa Jêsus Christ; không ai trong chúng ta. Chúng ta chỉ khoe khoang về Chúa Jêsus Christ. Nhưng chúng ta biết ơn với...vì đặc ân được biết bởi bất kỳ...vượt ra ngoài bóng dáng nghi ngờ nào, Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta trong những ngày sau rốt này, và đã chứng minh điều đó bằng những dấu hiệu trên Trời và dưới đất; và mỗi người trong họ trở lại ngay với Lời, để chứng minh rằng nó như vậy, thời đại này mà chúng ta đang sống, Sự điệp và Nó như thế nào. Chúng ta không phải là một nhóm cuồng giáo. Chúng ta không phải là một đám người cuồng tín. Chúng ta là những đầy tớ của Đức Chúa Trời, điều đó đã được kêu gọi bởi Đức Thánh Linh. Anh em sẽ có tất cả các loại tên được gán cho anh em, nhưng điều đó không có nghĩa là vậy.

¹²⁶ Bây giờ hãy nhớ, con trai của Sa-tan là Ca-in. Bây giờ tôi nghĩ tất cả các bạn đã xem qua tất cả các băng ghi âm, mà, tôi thấy các thư viện của các bạn ở ngoài đây, về chúng. Bây giờ hãy nhớ rằng Ê-va mang thai bởi Sa-tan, và trong cùng ngày đó...Chúng ta có một trường hợp của nó ở Tucson bây giờ, rằng một người phụ nữ, nếu cô ấy trở nên...cô ấy sống với hai người đàn ông, cô ấy có thể có hai loại con cái khác nhau. Chúng ta biết điều đó. Tôi biết điều đó trong việc lai giống chó và các thứ, và vân vân, nếu nó xảy ra tức thì.

¹²⁷ Vì vậy Sa-tan, có lẽ buổi sáng hôm đó, đã gặp con quỷ này, là con rắn; không phải trong một loài bò sát, nhưng một con thú; khôn ngoan, xảo quyệt, thông minh nhất, trong tất cả các loài thú, ngay dưới con người. Và con người là con thú, chính mình, và chúng ta là—chúng ta là động vật có vú, con vật có máu nóng.

¹²⁸ Và—và Sa-tan là mắt xích tiếp theo ở đây, con rắn này, là thứ tiếp theo với một người, từ một con tinh tinh, đứng giữa con người và—và tinh tinh. Bây giờ khoa học đang tìm kiếm mắt xích còn thiếu đó. Và nó rất được che giấu bằng cách hạ thấp nó xuống, và thậm chí không có một cái xương nào trong nó trông giống như một con người, đấy, làm cho nó trở thành một loài bò sát.

¹²⁹ Bây giờ, chúng ta thấy bây giờ, gã này đã tìm thấy Ê-va trong vườn Ê-đen, người nữ trẻ này mà không biết tội lỗi, không biết sự lỗi lạc của mình là gì. Và hắn đã biết. Hắn thông minh, xảo quyệt,

khôn ngoan. Và hắn đã nói với nàng, “Hạt giống, trái—trái cây đó thật ngon lành và nó đáng được ưa thích,” và...khi hắn sống với nàng sáng hôm đó.

¹³⁰ Và rồi, đây, rồi, buổi chiều, nàng đã thuyết phục A-đam làm điều tương tự, nói cho ông biết điều gì đã xảy ra.

¹³¹ Và rồi A-đam cố tình, biết mình không nên làm điều đó, bước ra với vợ mình và làm hành động này. Mà, cuối cùng ông đã đến với nó dù sao đi nữa. Nhưng, hãy xem, nó phải là cách đó, sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, bởi vì thế thì điều này, rằng, bày tỏ thuộc tính của Ngài là Đấng Cứu Rỗi, Cha, Đấng Chữa Lành. Anh em đã nghe tôi giảng về điều đó, đây. Bây giờ nếu điều đó đã không được thực hiện...

¹³² Ngài chỉ để họ ở ngoài đó với ý chí tự do, để họ hành động. Ngài không thể bắt họ làm điều đó, và rồi vẫn là công bình. Nhưng Ngài có thể đặt họ ngang hàng với Ngài, và ý chí tự do, và rồi để cho họ tự làm điều đó. Và Ngài đã biết họ sẽ làm điều đó.

¹³³ Và vì vậy sau đó, anh em thấy, rồi khi A-đam sống với nàng, nàng đã sanh đôi. Và một trong chúng là của Sa-tan; và một trong chúng là của A-đam, mà là thuộc về Đức Chúa Trời. Ca-in và A-bên.

¹³⁴ Và điều đó xảy ra. Chúng ta có một trường hợp đó ở Tucson bây giờ. Một—người phụ nữ da trắng sống với chồng mình vào một buổi sáng, và chiều hôm đó bà sống với một người Da đen. Và một trong những cậu bé...Có hai cậu bé được sinh ra. Một trong số chúng là một đứa Da đen tóc xoăn, và đứa kia là một—một đứa trẻ tóc vàng, thật xinh đẹp. Và—và, suy nghĩ bây giờ, chị ấy đang cố gắng làm cho người cha da trắng chăm sóc cả hai đứa con. Và anh ấy nói, “Tôi sẽ chăm sóc con của riêng tôi, nhưng không chăm sóc đứa con của anh ta. Hãy để người da đen chăm sóc đứa con của chính mình.” Vì vậy, anh em thấy, nó đúng.

¹³⁵ Luôn luôn có những cặp song sinh. Và đó là lý do...Đừng quên điều này, hồi bây giờ. Hội thánh trong những ngày sau rốt sẽ có những cặp song sinh, “rất gần gũi đến nỗi nó sẽ lừa dối những người được Chọn...” Ma-thi-ơ 24:24, đây. Hội thánh sẽ...Đó là một phong trào Ngũ Tuần. Nó rất giống như thật, đến nỗi nó sẽ “lừa

đối chính những người được Chọn nếu có thể được.” Và sau đó một chút, nếu tôi có cơ hội, tôi muốn giải thích điều gì, sự lựa chọn đó đến như thế nào. Đây, nó sẽ lừa dối họ bởi vì nó hầu như giống như vậy. Đây, chỉ hai người cha, chỉ thể thôi; cùng một người mẹ, cùng một giáo hội, cùng một phong trào, cùng một sự việc. Mặt đất cũng giống như vậy, nơi Lời rơi xuống; nhưng một trong họ, giống như ở đây, bị hư hoại. Anh em hiểu không? Hãy nói, “A-men,” nếu anh em hiểu. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đây, một trong chúng là sự hư hỏng, bởi vì đó là người cha sai trật. Mà, tôi sẽ chứng minh một ngày nào đó, nếu Đức Chúa Trời cho phép tôi, giáo phái đó là dấu hiệu của con thú. Đây, đó là người cha sai trật, ông đang khuấy động dân sự đến với một tổ chức thay vì đến với Lời. Đây, đó là người cha sai trật. Đó là một hành động của Ca-in.

¹³⁶ Khi tôi về nhà lần này, tôi đang giảng về đề tài, *Lối Mòn Của Con Rắn*; con thú lúc ban đầu, và con thú lúc cuối cùng; và theo dõi hẳn ngay qua Kinh Thánh, và cho thấy cách hẳn ngóc đầu lên như thế nào. Thấy không? Và tất cả anh em hiểu được điều đó trên điện thoại, anh em thấy đây, nếu Chúa cho phép chúng ta làm điều đó. Và bây giờ cứ quan sát kẻ đó xảo quyết như thế nào, thật hẳn hoàn toàn chính xác như thế nào...Ồ, họ thật giống như Giu-đa và Chúa Jêsus ở đó, cả hai anh em trong chi phái của họ, thật giống như Ê-sau và Gia-cốp. Và—và giống như con—con quạ và chim bồ câu, đậu trên cùng một chuồng. Và mọi thứ là một cặp song sinh, trong—trong cuộc chiến lớn này mà chúng ta đang ở trong.

¹³⁷ Kẻ thù dùng sự lừa dối, giống như hẳn đã làm với Ê-va, “Ồ, Đức Chúa Trời đã phán sao? Chắc chắn, nhưng—nhưng chắc chắn...” Hiểu không?

¹³⁸ Đây, cố gắng lý luận điều đó ngoài những gì Đức Chúa Trời đã phán ban đầu, “Người sẽ chết!”

¹³⁹ Hẳn nói, “Vâng, Đức Chúa Trời đã phán điều đó, nhưng chắc chắn...” Thấy điều đó phun qua nó không? Thấy không? Nhưng những gì Đức Chúa Trời nói, Đức Chúa Trời giữ, Ngài không cần sự giúp đỡ nào từ Sa-tan. Ngài giữ Nó. Vì vậy, đừng bao giờ bị

lừa dối bởi điều đó. Bây giờ chúng ta để ý, thế thì, nó đã sanh ra loại của nó.

¹⁴⁰ Bây giờ trong Sáng thế ký ở đây, chúng ta thấy, sau sự phun thuốc độc của tri thức này, bây giờ, khoa học là tri thức, và tất cả những gì chúng ta nghe là: “Khoa học, khoa học, khoa học, khoa học.” Chủ đề tuyệt vời trong trường học: Khoa học! Ngày nay, một chiếc xe hơi tốt hơn, một *cái này* tốt hơn, một ngôi nhà tốt hơn, một ngôi nhà tốt hơn, một *cái này* tốt hơn, một *cái kia* tốt hơn. Chúng ta đang làm gì? Đang chết, mọi lúc. Tạo ra một chiếc ô tô, chúng ta bỏ việc đi bộ; bỏ đi bộ, chúng ta sẽ trở nên béo phì.Ồ, chúng ta không còn con người nữa; chúng ta có những con sứa. Đúng vậy.

¹⁴¹ Và người nữ, tất cả những gì nàng làm, là ném quần áo, và rồi [Anh Branham gõ vào cái gì đó—Bt.] nhấn một nút, nó đẩy. Khi mà, mẹ của anh em thường đi bộ đến suối nước, và chặt củi, và đun sôi một cái ấm ở đâu đó, và—và sửa lại quần áo của bà ấy như thế. Và chúng ta quá mềm yếu, nếu họ làm điều đó, nó sẽ giết chết chúng ta. Nhưng, chúng ta không thể tránh được điều đó, đây là thời đại chúng ta đang sống.

¹⁴² Ngay cả khoa học bây giờ cũng nói, rằng, “Các cô gái trẻ đang bước vào thời kỳ mãn kinh, những người nữ trẻ từ hai mươi đến hai mươi lăm tuổi.” Tôi gặp họ ngay trong hàng ngũ đó. “Những thanh niên đó trải qua tuổi trung niên của họ, từ hai mươi đến hai mươi lăm tuổi.” Mẹ tôi...Vợ tôi đã trải qua, khoảng ba mươi lăm đến bốn mươi tuổi. Mẹ tôi đã trải qua, từ bốn mươi lăm đến năm mươi. Hãy xem sự thoái hóa trong những ngày sau rốt này như thế nào. Bởi vì tại sao? Chúng ta đang làm việc nhiều hơn về khoa học.

¹⁴³ Cách đây một trăm năm mươi năm, con người đi lại duy nhất là đi bằng ngựa hoặc đi bộ. Và bây giờ người ta đi bằng máy bay phản lực, hầu như bằng một ý nghĩ. Đây, khoa học đã làm điều đó, và đó là của ma quỷ. Bây giờ anh em nói, “Đúng không, Anh Branham?” Vâng, thưa quý vị.

¹⁴⁴ Bây giờ chúng ta hãy xem Sáng thế ký, 4.

Và Ca-in bèn lui khỏi sự hiện diện của CHÚA,...

¹⁴⁵ Bây giờ hãy xem điều đầu tiên anh ta đã làm. (Anh em nói với tôi khi anh em nghĩ chúng ta đã hiểu đủ ở đây, bởi vì tôi sẽ dừng lại ở bất cứ đâu.) Hãy xem, “Ca-in đã đi ra khỏi sự Hiện diện của Chúa.” Ở đó ông đã phạm sai lầm của mình. Và đó là nơi anh em sẽ phạm sai lầm, và đó là nơi tôi sẽ phạm sai lầm, chính phút giây chúng ta bước ra khỏi sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

...Ca-in đã lui...khỏi sự hiện diện của CHÚA, và cư ngụ trong xứ Nốt, phía đông vườn Ê-đen.

¹⁴⁶ Hãy xem nó có tính tôn giáo như thế nào, đã đi vòng quanh phía “Đông”, phía Đông.

Và Ca-in biết vợ mình; và nàng đã thọ thai, và sanh được Hê-nóc: và Hê-nóc đã xây một thành phố, (đấy, nền văn minh), ông đã xây một thành phố, và đặt tên của thành phố, theo tên của con trai ông, Hê-nóc.

Và...Hê-nóc sinh ra Y-rát: và Y-rát là...và Y-rát là... [Băng trống—Bt.]

...lấy cho mình hai người vợ: một người tên là A-đa, và người kia tên là Si-la.

Và A-đa sanh Gia-banh: và...tổ phụ của các dân ở trong trại như vậy, và nuôi bầy gia súc mà có như vậy.

Và tên em trai của người là Giu-banh: (Tôi đoán, G-i-u-b-a-n-h.) ông là tổ phụ...như chẳng hạn của những kẻ đánh đàn và thổi sáo. (Đấy, âm nhạc; khoa học, đấy, tiếp tục.)

Và Si-la,...cũng sanh Tu-banh ca-in, là người rèn đủ thứ khí giới bén của mọi t-h-ợ-t-h-ủ-c-ô-n-g bằng đồng và sắt: (nói cách khác, hầu như đúc, đặt nó lại với nhau), và em gái của Tu-banh-...Tu-banh-ca-in là Na-a-ma.

Và Lê-méc bèn nói với vợ mình, Hỡi A-đa và Si-la, Hãy nghe tiếng ta; hỡi các bà vợ của Lê-méc, hãy lắng nghe lời của ta: vì Ta đã giết một người vì làm thương ta, và một người trẻ vì đánh tổn thương ta.

Nếu Ca-in sẽ được báo thù bảy lần, thật sự Lê-méc sẽ được bảy mươi...bảy lần, hay gấp bảy lần.

¹⁴⁷ Bây giờ để ý, ngay khi họ đi ra khỏi sự Hiện diện của Chúa, họ bắt đầu xây dựng các thành phố, họ bắt đầu làm các nhạc cụ; họ đã bắt đầu trong khoa học, để làm đồng và sắt, và—và chơi nhạc, và vân vân. Thấy không? Thấy không? Bây giờ nó đến từ đâu? Xuất phát từ ai? Ca-in, dòng dõi con rắn. Anh em hiểu điều đó không? Ca-in đi ra. Và, để ý, ông đã đi ra khỏi sự Hiện diện của Chúa, và bắt đầu làm việc trong khoa học.

¹⁴⁸ Bây giờ hãy nhìn nơi ông vẫn đang làm việc, đấy: khoa học, giáo dục, các thành phố, văn hóa. Nó thuộc về ma quỷ. Ai đã bắt đầu nó? Ma quỷ. Ai là người của ngày hôm nay? Ma quỷ. Bom nguyên tử và các thứ, để hủy diệt chúng ta. Chúng ta sống trong nó. Chúng ta phải sống ở đây. Chúng ta là một chúng sinh, chúng ta phải ở lại đây. Nhưng nền văn minh vĩ đại của Đức Chúa Trời sẽ không có bất kỳ điều gì trong đó. Thấy không? Và khoa học đang lấy—đang lấy những điều tự nhiên và làm hư hỏng nó để làm những điều mà nó không được dự định làm.

¹⁴⁹ Và tôn giáo khoa học cũng vậy! Nó lấy Lời Đức Chúa Trời và tạo nên một tổ chức giáo hội từ nó, thay vì làm những điều mà nó được cho là phải làm.

Họ nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi.”

Kinh Thánh nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

“Không có chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng.”

¹⁵⁰ “Hãy đi khắp thế gian, và rao giảng Phúc âm cho mọi người. Những dấu hiệu này sẽ theo sau những người tin: Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói tiếng lạ; nếu họ bắt rắn, hoặc uống những thứ chết người, nó sẽ không làm hại họ; nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Gì vậy? Thế thì, tất cả các quốc gia, mọi người, mọi tạo vật! “Này, Ta ở cùng các ngươi, cho đến tận cùng trái đất, tận cùng của—của thế gian vũ trụ, toàn bộ sự việc, sự kết thúc của sự viên mãn.” Ngài hoàn toàn ở đó!

¹⁵¹ Và bây giờ, hãy xem, họ lấy khoa học, và nói, “Ồ, ồ, hể chừng nào chúng ta nhóm lại với nhau và gia nhập giáo hội, và chúng ta trở nên *người này*, hay là một thành viên tốt ngay thẳng. Chúng ta trả tiền của chúng ta...”

¹⁵² Đây, không phải—không phải đang nói, “Ồ, không có chuyện như Đức Chúa Trời.” Anh em đã nghe băng ghi âm của tôi về những christ giả trong những ngày sau rốt. Đây, không phải Chúa Jêsus giả (Sa-tan biết rõ hơn điều đó, đây), nhưng đó là những christ giả. *Christ* có nghĩa là “đáng chịu xúc dầu.” Và họ thực sự được xúc dầu, được xúc dầu với (điều gì?) Đức Thánh Linh, để làm những dấu kỳ và phép lạ. Và họ làm điều đó.

¹⁵³ Nhưng, hãy xem, khi nó đến bây giờ, chúng ta đang ở trong thời đại cuối cùng, không phải trở lại trong thời đại Ngũ Tuần ở đó. Chúng ta ở trên đây trong thời đại cuối cùng. Và thời đại đầu tiên bắt đầu với Lời, đó là Đấng Christ. Và thời đại cuối cùng phải kết thúc với Lời, mà là Đấng Christ. Và những thứ khác này, những vỏ trấu này và vân vân, như tôi đã giải thích, chỉ là những vật mang lấy Lời, để phục vụ mục đích của nó cho đến khi Nó đi vào tầm vóc trọn vẹn, đây, của hạt giống ban đầu là gì.

¹⁵⁴ Bây giờ đọc câu thứ 25.

Và A-đam đã ăn ở vợ mình lần nữa; và nàng sanh một con trai, và đặt tên nó là Sét: Vì Đức Chúa Trời, nàng đã nói, đã chỉ định cho tôi một dòng dõi khác thay vì A-bên, mà đã bị Ca-in giết.

Và với Sét...Và với Sét, ông cũng sanh một con trai; và ông đã đặt tên của con mình là Ê-nốt: và từ đây người ta bắt đầu cầu khẩn về danh CHÚA.

¹⁵⁵ Hãy xem dòng giống của con rắn đó đã đi ra vào khoa học, giáo dục, các thành phố, và âm nhạc, và những điều vĩ đại như thế nào, và giáo dục, và khoa học, và vân vân.

¹⁵⁶ Nhưng dòng dõi của người công bình, đó là ai...Đây, Ê-va không có dòng dõi. Anh em biết điều đó. Người nữ không có hạt giống, phái nữ. Nàng có một trứng, nhưng không có hạt giống. Nhưng nàng...được chỉ định cho ông, một dòng dõi, đây, được chỉ định bởi sự chỉ định của Đức Chúa Trời, nàng đã nhận lấy dòng dõi. Và Dòng dõi vĩ đại, dĩ nhiên, từ người nữ, là điều mà Đức Chúa Trời đã ban cho. Đây, Đức Chúa Trời đã chỉ định cho nàng một dòng dõi thay vì dòng dõi mà Ca-in đã giết; rằng, kẻ thù, sự chết, dòng dõi con rắn giết chết dòng dõi của Đức Chúa Trời,

trong sự hư hỏng ở đó, anh em thấy đấy. Đức Chúa Trời đã chỉ định, qua người đàn bà, một Dòng dõi, mà là Đấng Christ, đấy, để mang dòng dõi ban đầu trở lại. Anh em thấy điều đó không? Và vì vậy anh em thấy sự hư hoại đã mang đến cái chết qua học vấn và trí thông minh, và những gì chúng ta gọi ngày nay, khoa học và tôn giáo, và vân vân, nó mang đến sự chết. Nhưng nàng...chỉ định ông, một dòng dõi, và rồi con người bắt đầu kêu cầu Danh Chúa, và bắt đầu trở lại với Lời lần nữa. Thấy không?

157 Và hãy nhớ, hãy đi theo dòng dõi đó, như chúng ta sẽ lần theo dấu vết nó trong vài tuần nữa, về con rắn này. Anh em đi theo điều đó, nó thay đổi ngay qua lời Kinh Thánh. Hãy xem nó. Hai cây nho mọc lên ngay với nhau, như anh em đã nghe Sứ điệp của tôi về “cây nho.” Chúng đến ngay với nhau, và rất gần nhau đến nỗi nó hầu như sẽ lừa dối chính những người được chọn, nếu có thể được, trong những ngày sau rốt khi nó đến trên đầu. Nó đẻ ra một hạt giống như lúa mì, nhưng nó không phải là lúa mì, đấy, nó không phải. Đó là một vỏ trấu, tuy nhiên.

158 Bây giờ, hãy xem ở đó: nền văn minh, giáo dục...Tôi nghĩ tôi có khoảng mười câu Kinh Thánh nữa, anh em thấy, được viết ra ở đó, nhưng tôi nghĩ không đi thông suốt điều đó. Nhưng chúng ta hiểu bởi điều này, rằng nền giáo dục, khoa học và nền văn minh, là của ma quỷ. Đúng vậy. Nó không thuộc về Đức Chúa Trời. Nó thuộc về ma quỷ. Bây giờ, tôi không nói anh em không nên có nó. Không, chắc chắn không. Một lát nữa, tôi có thể, chúng ta sẽ chứng minh điều đó; rằng Đức Chúa Trời...

159 Giống như các bạn đang mặc quần áo, các chị em phụ nữ, đàn ông chúng ta. Chúng ta không được cho là mặc quần áo, lúc ban đầu. Nhưng, thấy đó, chúng ta sống trong thời đại này, chúng ta phải mặc quần áo, đấy. Nó được chỉ định cho chúng ta để làm điều đó. Chúng ta phải mặc chúng. Nhưng ban đầu, chúng ta không phải làm vậy, đấy, bởi vì chúng ta không biết tội lỗi. Nhưng bây giờ chúng ta phải làm vậy.

160 Bây giờ chúng ta phải có ô-tô. Bây giờ chúng ta phải đi các nơi và thăm viếng, và vân vân, trong những chiếc xe ô-tô và khoa học, và vân vân, nhưng nó không thuộc về Đức Chúa Trời. Nó không phải của Đức Chúa Trời. Nền giáo dục, nhưng chúng là...

¹⁶¹ Hình thức giáo dục của Đức Chúa Trời, nền văn minh, khoa học, ở trong tình trạng nguyên thủy của nó, đấy, nó vượt ra ngoài giới hạn những gì chúng ta đang làm.

¹⁶² Bây giờ hãy xem, họ lấy những thứ nào đó và đặt những thứ nào đó lại với nhau, và nó tạo ra một chất hóa học mà sẽ hủy diệt. Bây giờ hãy để chúng ở đúng vị trí của chúng, chúng ổn thôi; đặt chúng lại với nhau, tất cả chúng đều sai. Thấy không? Đấy, nó mang đến sự chết.

¹⁶³ Và khi anh em cố gắng lấy Lời của Đức Chúa Trời và đưa Nó vào trong tôn giáo của thế gian này, anh em mang đến sự chết cho chính mình. Nó giết chết con người. Hiếu tôi muốn nói gì không? Nó giết chết con người. Anh em nói, “Ồ, bây giờ hãy nhìn xem, anh tin vào Đức Chúa Trời.”

“Ồ, bây giờ, anh không cần phải tin *điều đó*. Nếu anh—anh—anh...giáo hội của chúng tôi.” Ngay lúc đó, đó là quả bom giết chết—mà giết chết con người.

¹⁶⁴ Anh em phải để mọi thứ sa ngã sang một bên, và chỉ nhận lấy Lời. Hãy ở lại ngay với Lời đó. Đừng rời đi. Khi Đức Chúa Trời phán vậy, đó chỉ là những gì nó xảy ra. Tôi không quan tâm giáo dục có thể chứng minh điều gì.

¹⁶⁵ Trong thời Nô-ê, họ có thể chứng minh không có nước trên bầu trời. Nhưng Đức Chúa Trời đã phán rằng có một ít đang đến, và nó đến. Đúng vậy.

¹⁶⁶ Ngày nay họ nói, “Không có lửa trên đó, rơi xuống.” Nhưng hãy xem nó rơi xuống, một ngày nào đó. Ủ-m. “Làm thế nào chúng ta sẽ làm *điều này* và làm *điều kia*?” Hãy xem Đức Chúa Trời làm điều đó. Ngài sẽ làm. Ngài đã nói nó sẽ làm điều đó.

¹⁶⁷ Và Hạt giống đó sẽ nằm giữ ở đâu đó. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Điều duy nhất Ngài đang tìm kiếm, ngày hôm nay, là một mảnh đất nuôi dưỡng, nơi nào đó mà Nó có thể gieo vào.

¹⁶⁸ Nó sẽ bắt đầu trong người nào đó, và họ sẽ làm hỏng Nó, và phun thuốc Nó giống như hắc đã làm với Ê-va. Nó đã bắt đầu trong Ê-va, vì bà để gieo ra và sanh ra các con trai của Đức Chúa Trời, không phải các con trai của Sa-tan. Nhưng nàng là một mảnh đất nuôi dưỡng, và nó rơi không đúng chỗ. Lời cũng

sẽ rơi vào trong một người không tin, hay một người nghi ngờ, hay một người hoài nghi. Nó sẽ tạo nên một thành viên giáo hội từ họ, nhưng không bao giờ là con trai hay con gái của Đức Chúa Trời. Anh em bảo họ để tóc dài; họ sẽ cười vào mặt anh em. Anh em bảo họ làm *điều này* hay *điều kia*, hay người đàn ông làm điều đó, họ sẽ cười vào mặt bạn. Đó không phải là các con trai của Đức Chúa Trời. Đó là mảnh đất nuôi dưỡng sai lầm, tuy nhiên họ đang giữ Hạt giống. Thấy những người được xúc dầu giả không? Họ được xúc dầu, vâng, với Đức Thánh Linh, nói tiếng lạ, và làm những dấu kỳ phép lạ; nhưng nó thuộc về Sa-tan.

169 Chúa Jêsus phán, “Nhiều người sẽ đến với Ta trong ngày đó, và nói, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa, chẳng phải con đã đuổi quỷ, và—và đã làm những công việc quyền năng, lớn lao và điều kỳ diệu, trong Danh Ngài sao?’” Ngài phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi những kẻ làm công gian ác.”

170 Sự gian ác là gì? Đa-vít nói, “Nếu tôi chứa gian ác trong lòng, Đức Chúa Trời sẽ chẳng nghe tôi.” Thấy không?

171 Điều gian ác là điều gì đó mà bạn biết rằng bạn nên làm và bạn sẽ không làm điều đó. Anh em biết rõ hơn, nhưng sẽ không làm điều đó. Đó là sự gian ác, đấy. Anh em biết họ nên ở lại với Lời Đức Chúa Trời, nhưng vì cơ hội thánh, hay vì cơ người nào khác, hay điều gì khác, anh em sẽ đi lạc khỏi Lời Đức Chúa Trời và làm những gì tổ chức nói. “Ồ, tôi không biết. Giáo hội của tôi nói chúng ta nên làm theo cách *này*, và tôi tin nó theo cách *này*.”

172 Đấy, và ngay trước mắt anh em rằng anh em không nên làm điều đó. Đó là sự gian ác. “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ làm công gian ác.”

173 Hãy xem Thánh Phao-lô vĩ đại, trong Cô-rinh-tô Nhất 13, ông nói, “Dầu tôi nói tiếng loài người và các Thiên sứ...” Bây giờ anh em nào muốn, hay ai đó muốn, đặt trên đó như là chứng cứ của Đức Thánh Linh, Phao-lô nói, “Dầu tôi nói các thứ tiếng như loài người và các Thiên sứ, và không có tình yêu thương” giống như tất cả anh em có ở đây giữa anh em, “thì tôi chẳng ra gì.” Thấy không?

¹⁷⁴ Anh em có thể nói các thứ tiếng, vâng, bởi vì Đó là Lời. Một thầy giảng có thể nhận lấy Lời này, và đi ra và giảng Nó, và nói Lời đó, và Lời đó sẽ lớn lên. Nhưng thầy giảng có thể là một kẻ giả hình, chính người đó. Đó là Lời. Thấy không? Nhưng tạo vật sống thật của Đức Chúa Trời nhận lấy tất cả mục đích, là Lời. “Người ta sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời phán ra.” Và anh em thêm điều gì khác với Điều đó, anh em đã có một cây trồng bị hư hoại.

¹⁷⁵ Nếu tôi bắt đầu ở đây với một cây lúa mì, và đặt một—một cây cỏ gai với nó, và sẽ lai giống chúng với nhau, nếu nó có thể được thực hiện như vậy bởi phấn hoa, và đặt vào đó, tôi đã có một cỏ gai lúa mì. Thấy không? Nó trông giống như một lúa mì, và tuy nhiên nó là một cỏ gai. Nó không phải là sự sống chân thật, nó không thể tự tái tạo lại. Thấy không? Nó sẽ sinh ra, nhưng nó không thể tự tái sinh sản.

¹⁷⁶ Một—một—một con lừa có thể sinh sản với một con ngựa cái, và nó sẽ sanh ra một con la, nhưng con la đó không thể sinh sản trở lại với con la. Nó là một vật tạp chủng.

¹⁷⁷ “Hãy để mọi lời nói sanh ra thuộc loại của nó.” Đây, nó có thể sinh sản một lần. Và hội thánh có thể đến như một tổ chức, một lần, nhưng nó không thể tự sanh sản trở lại; nó sanh ra một tổ chức khác. Lutheran không thể sanh lại với Lutheran; nó sanh ra một Giám Lý. Và một Giám Lý đã sanh ra một người Ngũ Tuần. Thấy đó, nó không thể sanh lại, bởi vì nó đã chết. Nó không thể bắt đầu một cuộc phục hưng. Đức Chúa Trời đã từng bắt đầu một cuộc phục hưng trong một tổ chức ở đâu? Nhìn qua lịch sử của anh em. Ngài không bao giờ làm vậy. Đó là tổ chức hình thành đằng sau cuộc phục hưng.

¹⁷⁸ Khi Luther, người của Đức Chúa Trời, đến với sứ điệp về sự xưng công bình, đằng sau ông là giáo hội Lutheran. Họ có thể không bao giờ có thể xây dựng được.

¹⁷⁹ Rồi Đức Chúa Trời đã sai đến một người tên là John Wesley, có một sự phục hưng đằng sau điều đó. Họ đã làm gì? Đã tổ chức. Nó không bao giờ có thể tự tái sản sinh lần nữa. Thấy đó, nó vô sinh.

180 Ha-lê-lu-gia! Nhưng Lời Đức Chúa Trời sẽ trường tồn! Đúng vậy. Nó sẽ sanh ra loại của Nó.

181 Ở đây đến một người Ngũ Tuần, người đó không thể; hãy nhìn những gì nó đã làm, đã tổ chức. Nó không thể tự sanh lại. Họ có thể có những Oral Roberts và mọi thứ khác, trên khắp đất nước, nó không thể làm điều đó. Nó sẽ trở lại ngay với giống la tự nhiên cũ đó. Nó không thể! Cho dù nó có bao nhiêu mũi tiêm, nó vẫn đứng yên, nó có bao nhiêu công việc thuộc linh, và bất cứ điều gì nó có, nó vẫn (Quý vị, bây giờ quý vị là những người lớn, quý vị biết tôi đang nói về điều gì.) cho dù nó có bao nhiêu người chồng và người vợ, và bất cứ điều gì nữa, và nó có bao nhiêu chị em nhỏ bé ở ngoài đây, và những giáo hội và tổ chức nhỏ, nó không thể gây ra một sự phục hưng. Nó đã xong rồi. Nó đã lai tạp với thế gian, từ Lời của Đức Chúa Trời, và nó không thể tự tái tạo lại. Đức Chúa Trời sẽ đẩy lên điều gì đó khác và bắt đầu cho Lời Ngài vận hành; và nếu nó tổ chức, nó cũng sẽ chết! Đúng vậy. Nó không thể tự tái sản sinh, bởi vì nó là một giống lai. Điều đó chính xác.

182 Hãy nhìn vào bấp lai của các bạn ngày hôm nay, họ nói, “Đó là loại bấp tốt nhất.” Nó là—nó là kẻ giết người. Đó là những gì đang giết chết các bạn. Sự sống của anh em không được tạo ra cho...Thân thể của anh em không được tạo ra cho điều đó. Thân thể của anh em được tạo ra cho hạt giống nguyên thủy. Đó là lý do tại sao cha và mẹ của anh em, và vân vân, sống lâu hơn. Đó là lý do họ có sức mạnh bền bỉ. Con người, bảy mươi, tám mươi tuổi, thô kệch và mạnh mẽ. Đây, họ đã sống dựa trên những điều tự nhiên. Hãy xem những ông già miền núi này ở ngoài đây, sống bằng nai và—và những ngũ cốc nguyên thủy. Đưa một người vào đây, trong thành phố; ở đây người đó đến, một người suy sụp nhanh, khoảng ba mươi lăm, bốn mươi tuổi. Mềm mại? Chắc chắn vậy! Ô, tôi đang lạc đề, phải không?

183 Để ý, nhưng tôi đang cố gắng làm cho anh em hiểu rằng, đó là nền văn minh, cái mà chúng ta gọi là văn hóa. Văn hóa, anh em nghe rất nhiều về điều đó. Bây giờ, anh em đã bao giờ nghe định nghĩa của tôi về văn hóa là gì chưa? Đó là một người đàn ông không có đủ can đảm để giết một con thỏ, nhưng có thể ăn

một bụng đầy nó sau khi người khác giết nó. Vì vậy, tôi, đó là những gì tôi—tôi—tôi—tôi nghĩ về văn hóa, anh em thấy đấy. Đó là, đúng vậy, đấy. Chúng ta không...

¹⁸⁴ Đức Chúa Trời không đến bởi...Không phải đưa một người đến với Đức Chúa Trời bởi *văn hóa*. Anh em không đưa anh ta đến với Đức Chúa Trời bằng cách *khai hóa* anh ta. Người đó được sinh ra, một dòng dõi của Đức Chúa Trời, từ Đức Chúa Trời, luôn luôn là Đức Chúa Trời, và không bao giờ có thể là gì khác ngoài Đức Chúa Trời. Anh em không thể được giáo hóa vào trong Điều đó.

¹⁸⁵ Bây giờ, cách mà hần có loại Ê-đen của mình, và bởi một hạt giống bị biến dạng! Sa-tan đã tạo ra sự ngang hàng vĩ đại của hần, Ê-đen vĩ đại của hần bây giờ. Đó là gì? Văn hóa, khoa học, những nhà thờ đẹp đẽ, những gác chuông cao, những thầy giảng bóng bẩy tốt đẹp, sự giáo dục: “DA., D., Ph.D., LL.D., Tiến sĩ Văn chương, Tiến sĩ Thần đạo, các Tiến sĩ!” Mỗi lần anh em tuyên bố điều đó, nó chỉ đưa người đó đi xa hơn nhiều khỏi Đức Chúa Trời, chỉ ném anh ta đi xa. Và các hội chúng không muốn ai đó đứng lên ở đó và sử dụng những từ của “hit, hain’t, và tote, và carry, và fetch.” Họ không muốn điều đó. Họ muốn điều đẹp đẽ nào đó.

¹⁸⁶ Đó cũng là điều mà Ca-in đã có trong tâm trí (cha của họ, lúc ban đầu), đã dâng hoa và trái của đất, khi Đức Chúa Trời muốn có của lễ, một người với sự mặc khải của Đức Chúa Trời: đó là huyết! Không phải là quả lê, hay quả đào, hay quả mận, hay bất cứ thứ gì, hay là, quả mơ, như người ta nói bây giờ: đó là huyết đã mang chúng ta ra khỏi vườn Ê-đen, một—một loại huyết bị biến chất, một người nữ đã để cho hạt giống của người sai trái được trồng vào tử cung và bắt đầu điều đó.

¹⁸⁷ Bây giờ chúng ta thấy, để chứng minh Sự điệp thật đúng lúc, những gì tôi đang nói với anh em, để chứng minh điều đó, hãy nhìn về những ngày lai tạp ngày nay, cố gắng tạo ra một loài đẹp hơn. Hãy nhìn vào sự lai giống. Nhìn vào đời sống thực vật. Ở đây mùa hè vừa rồi...

¹⁸⁸ Đó là mùa hè này, nó đã xảy ra, tôi có một bông hoa dại nhỏ (anh ấy đã chỉ cho tôi thấy ở ngoài đó cách đây vài phút, nó chợt đến trong tâm trí tôi), một bông hoa dại nhỏ mà tôi có trên lưng

ở đây, tôi phải tưới nước cho thứ đó hai lần một ngày, để giữ cho nó sống. Đó là sự lai giống. Nhưng nó có nguồn gốc từ một bông hoa nhỏ màu vàng khác, được ghép lại với một thứ khác, để tạo nên bông hoa này.

¹⁸⁹ Và bông hoa nhỏ bé đó đứng ngoài đó, khi mà, anh em có thể đào sâu hơn ba thước trong bụi đất và thậm chí không thể tìm thấy đủ độ ẩm để phun lên. Đấy, nó đã—nó đã—nó chỉ sống trong bụi đất, và nó thật đẹp, và nó không phải được tưới nước. Nó là nguyên thủy. Nó không phải là sự lai giống. Không có gì pha trộn với nó, nó là bông hoa đích thực.

¹⁹⁰ Và đây là thứ gì đó trộn lẫn với nó, phải tưới nước cho nó và vỗ về nó, và nuông chiều nó. Thấy không? *Cây này* anh em đã không; không có con bọ nào ở trên nó. Chúng ta phải phun thuốc cho nó, và mọi thứ khác, để giữ chúng; và ruồi nhặng và muỗi và các thứ, chúng bay đi như thế. Nếu không, nó sẽ giết chết chúng.

Anh em không phải, một con muỗi sẽ không đến gần nó!

¹⁹¹ Ồ, đó là một Cơ-đốc nhân đích thật, chân chính, được tái sinh. Anh em có thể cảm dỗ người đó bằng bất cứ điều gì anh em muốn. Người ấy vẫn là một Cơ-đốc nhân. Hãy cảm dỗ cô ấy bất cứ nơi nào anh em muốn, cô ấy vẫn là một Cơ-đốc nhân.

¹⁹² Một cô bé từ một trong những anh em ở đây, một số người của anh chị em, giáo hội của anh em ngày nọ đã viết cho tôi một lá thư. Nói, “Bố không muốn em đi xem bóng chày...hay chơi bóng rổ, Anh Branham à. Chúng em tin rằng...” Cô bé nói, được mười hai tuổi, nói, “Anh Branham, chúng em tin anh có Lời của Chúa, trong những gì anh nói với chúng em bây giờ.” Nói, “Em nghĩ bố sai rồi. Nhưng,” nói, “những gì anh nói, em sẽ tin.” Vậy thì, cô bé đáng yêu đó, đấy.

¹⁹³ Vì vậy tôi nghĩ, “Ồ.” Tôi nói, “Cháu thân yêu, nhìn xem nếu cháu là Cơ-đốc nhân, cháu là Cơ-đốc nhân ở bất cứ đâu. Cho dù cháu ở đâu, cháu vẫn là một Cơ-đốc nhân. Nhưng,” tôi nói, “cháu thấy đấy, trên sân bóng rổ, những gì người cha đang nghĩ về, cháu nghe những đứa trẻ chúng chửi thề và có hành vi như thế. Tôi vẫn tin cháu là một Cơ-đốc nhân. Nhưng, cháu thấy đấy, bố

từng trải hơn cháu trong đời sống. Thấy không?” Bây giờ, tôi nói, “Bây giờ cháu đã mười hai tuổi, và cháu nói cháu có một em gái, bốn tuổi. Bây giờ nó muốn cháu cắt những con búp bê bằng giấy. ‘Ồ, làm đi, chị không có thời gian để cắt những con búp bê bằng giấy.’ Thấy đó, cháu tiến bộ hơn nhiều so với em gái.”

¹⁹⁴ Bây giờ đó là nơi hội thánh nên có ngày hôm nay, tiến xa hơn nữa trong Lời Đức Chúa Trời. Không phải Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, Trưởng Lão; nhưng tiến lên trong Lời, với các con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Ủ! Được rồi. Được rồi. Sự điệp là đúng lúc, đã được chứng minh.

¹⁹⁵ Bởi khoa học, bởi khoa học và sự nghiên cứu của nó, anh em thấy đấy, họ đã cố gắng làm hỏng mọi thứ, làm cho một hạt giống khác hẳn, làm cho một cái gì đó khác hẳn, làm cho nó đẹp hơn.

¹⁹⁶ Hãy nhìn những chị em của chúng ta. Tôi đã nhận xét cách đây một lát, về việc họ trông thật đẹp thế nào.Ồ, anh em có thể đứng lên ở đây trong một cuộc thi của thế giới với một số người của Gloria Swanson này, hay một số trong những màn thoát y này và các thứ trên đây ở California, và họ sẽ bỏ lỡ nó một triệu dặm. Nhưng tên của họ không có trong sách danh tiếng đó; nó ở trong Sách Sự Sống, đấy. Ủ-m. “Một linh nhu mì và khiêm nhường là một kho báu lớn đối với Đức Chúa Trời.” Và Kinh Thánh đã nói cho—cho phụ nữ chúng ta để “giời chính họ bằng một tâm thần nhu mì và khiêm nhường, thuận phục chồng mình, và sự êm dịu.” Đó là một giá lớn trước mặt Đức Chúa Trời. Thấy không? Đúng thế.

¹⁹⁷ Không phải tất cả điều này ở đây, đó là những gì họ đã làm; họ, Max Factor, đã làm đẹp cho phụ nữ, bề ngoài, mà thuộc về Sa-tan. Tất cả những thứ đó là của ma quỷ. Chị em có biết điều đó không? Chắc chắn vậy. Đó là tất cả của ma quỷ.

¹⁹⁸ Bây giờ tôi nhớ người vợ nhỏ bé của tôi khi cô ấy xinh đẹp và trẻ trung, cô ấy không trang điểm. Không. Cô ấy đi lên, tôi đã làm phép báp-têm cho cô ấy trong Danh Chúa Jêsus, khi cô ấy mặc những chiếc váy nhỏ đến đầu gối như *thế*, đấy. Nhưng bây giờ nàng đang già đi, nàng nói, “Em thật sự bắt đầu có nhiều nếp nhăn.”

199 Tôi nói, “Em biết đấy, khi em càng già hơn, mắt anh càng mờ đi. Anh nhớ em như cách em đã có, và anh nhớ và biết trong lòng anh ngày nào đó em sẽ là người như thế nào. Hiểu không? Hiểu không? Đấy, với một tâm thần yên lặng và êm dịu mà em có, Đức Chúa Trời sẽ khiến chúng ta lại đến với nhau trên xa kia. Đó là điều đó, thế thì chúng ta sẽ không bao giờ bị thay đổi.” Vậy tại sao...

200 Nhưng, anh em thấy, trong thời Nô-ê, khi các con trai của Đức Chúa Trời thấy các con gái của loài người, xinh đẹp, họ đã lấy những người nữ, làm vợ. Đấy, các con trai của Đức Chúa Trời đã nhìn thấy các con gái của loài người, bởi vì họ khêu gợi và—và ăn mặc như thế. Họ—họ ham muốn những người nữ, và đã đi tìm họ, đấy.

201 Tôi cảm tạ rằng anh em là những con trai của Đức Chúa Trời đã nhìn thấy xa hơn thế, đấy, cách mà những người nữ tự làm ra. Thấy không?

202 Nhưng nó là gì? Tất cả đều đẹp. Đó là sự lai giống. Hãy lấy vài người trong họ, rửa mặt, họ...anh em sẽ không biết mình có gì. Thấy không? Và điều đó đúng. Có lẽ đủ nóng giận để đánh nhau bằng cưa máy, và—và tục tĩu, và—và xấu tính, và ô uế, và chạy loanh quanh với người đàn ông khác.

203 Tôi không quan tâm vợ tôi là gì, tôi—tôi tôn trọng sự chung thủy ở bất kỳ người phụ nữ nào. Khi tôi còn bé, tôi luôn nói, “Nếu một người nữ da đen muốn chung thủy, tôi sẽ đổ giọt máu cuối cùng của mình để giữ cô ấy theo cách đó.” Đấy, tôi tôn trọng những gì đúng, điều đúng đắn. Tôi đã cố gắng sống bằng điều đó, suốt đời. Lúc đó tôi còn trẻ, bây giờ tôi đã già, tôi không thay đổi ý tưởng của mình một chút nào. Thấy không?

204 Khoa học, theo cùng một khuôn mẫu mà Ê-va đã làm, nó cũng đã làm với hội thánh, làm hư hỏng nó. Hẳn đã thực hiện những kế hoạch của mình ngày hôm nay, qua giáo hội lai giống của hần, vườn Ê-đen hiện đại của hần mà chúng ta có ngày nay. Chúng ta đang sống trong vườn Ê-đen khoa học, Ê-đen của Satan, một Ê-đen khoa học.

²⁰⁵ Nếu anh em muốn lật ra điều đó, trong Ê-sai 14:12, tôi sẽ trích dẫn nó cho anh em, nếu anh em muốn, nếu anh em muốn, :12 trong 14, “Sa-tan tự nói rằng, Ta sẽ tự tôn mình lên trên Đấng Tối Cao.” Hẳn sẽ có một vương quốc, mà thậm chí các con trai của Đức Chúa Trời sẽ thờ phượng hẳn.

²⁰⁶ Và đó chính xác là những gì hẳn đã làm. Hẳn đã làm điều đó qua giáo hội, tôn giáo, giống như hẳn đã bắt đầu lúc ban đầu, tôn giáo. Hẳn đã làm điều đó.

²⁰⁷ Cũng như tiên tri Phao-lô đã thấy, trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhì chương thứ 2, rằng hẳn—hẳn hướng đầu vào Ê...của hẳn, vườn Ê-đen khoa học vĩ đại trong thời đại này, trong khoa học, trong giáo dục và nền văn minh. Và đã làm, chính hẳn, và cuối cùng sẽ đứng đầu trong hội đồng giáo hội, nơi mà tất cả các giáo hội sẽ phải cúi đầu trước hẳn. Và thấy nó là gì? Đó là linh của sự ảo tưởng đang làm việc giữa dân sự; các con trai của Đức Chúa Trời, được tạo nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời; và các con gái của loài người, được tạo nên theo hình ảnh của con người; đã lấy họ dưới sự giả dối, giống như hẳn đã làm với Ê-va. Và đã hình thành, chính hẳn, qua những mảnh lời quảng cáo của chính hẳn về khoa học và giáo dục và văn hóa, cho đến khi hẳn đã có cho chính mình một Ê-đen hiện đại, khoa học, chết chóc.

²⁰⁸ Nơi mà, Đức Chúa Trời, bởi Lời Ngài, đã phán, và Ngài đã có một vườn Ê-đen không có sự chết; không có khoa học, không có nền giáo dục như chúng ta có ngày nay, hay không có nền văn minh.

²⁰⁹ Anh em thấy điều đó bây giờ, hiểu điều đó không? Đấy, bây giờ hẳn đã có vườn Ê-đen của mình. Nhìn xem, tất cả các giáo hội đều tôn thờ hẳn. Điều đó đặt, Tê-sa-lô-ni-ca Nhì ở đây, Ngài phán:

...kẻ mà tự xưng mình là Đức Chúa Trời, đang ngồi
trong đền thờ của Đức Chúa Trời,...

Và tất cả...trên đất sẽ cúi xuống và thờ lạy hẳn, tên của
những người không được chép trong sách sự sống của
Chiên Con...trước khi sáng thế.

²¹⁰ Đấy, đó là vườn Ê-đen hiện đại. Bây giờ hấn đang làm gì, chính hấn? Hấn đang tự di chuyển về, Rô-ma, nơi Ê-đen vĩ đại, cuối cùng của hấn.

²¹¹ Anh em thấy nơi mà giáo hoàng đã đến đây ngày nọ không? Anh em có để ý tất cả mười ba điều đã xảy ra lúc đó không? Ông đã nói mười ba lời, có mười ba người dự tiệc thánh, đã nói ở Sân vận động Yankee, là số mười ba. Mọi thứ là mười ba.

²¹² Và con số của đất nước chúng ta là mười ba, xuất hiện trong chương 13 của Khải huyền; mười ba sọc, mười ba ngôi sao, mười ba vạch, mười ba con số trên các đồng tiền, mười ba ngôi sao trên đồng tiền, mọi thứ đều là mười ba, và một người đàn bà.

²¹³ Ở đây giáo hoàng đến, người đứng đầu, với người đàn bà, anti-christ giả dối với nàng dâu giả, của khoa học, mà thế giới của chúng ta, thế giới phương đông nước Mỹ của chúng ta ở đây, hay Thế giới phương Tây, đã dẫn đầu thế giới, trong khoa học, đến với nó, trong nhà thờ khoa học của ông, và bây giờ tất cả những người Tin Lành đang cúi đầu trước ông, đấy, vào ngày mười ba. Anh em thấy điều đó không? Mọi thứ đều ở trong mười ba. Toàn bộ đất nước của chúng ta, mọi thứ khác, là mười ba, thế giới của người đàn bà. Đấy, chúng ta đây này, chúng ta đã có nó. Nó đã biến thành thế giới của đàn bà trong vườn Ê-đen, nhưng nó sẽ là thế giới của Đức Chúa Trời ngày nào đó. Để ý bây giờ.

Bây giờ, cũng vậy, những vị tiên tri này và những điều đã báo trước điều đó.

²¹⁴ Và bây giờ tất cả đã đến giống như trước khi Đức Chúa Trời vận hành trên trái đất, nó trở nên một sự hỗn loạn thuộc linh. Chắc chắn, nó có.

²¹⁵ Ở đây để ý Ê-đen thứ hai được xếp loại gần với thứ nhất, để lừa dối, hầu như lấy đi những người được Chọn. Để ý bây giờ, điều đó. Tôi sẽ so sánh ở đây, chỉ vài phút. Bây giờ tôi sẽ phải dừng lại, bởi vì đã mười một giờ, và vì vậy hãy lắng nghe. Hai Ê-đen này, cách Ê-đen này đã cố gắng tiêu biểu thế nào, giống như Sa-tan đã làm lúc ban đầu, với Ê-va trong Ê-đen thật, vườn Ê-đen đầu tiên. Cứ xem chúng, cùng loại với nhau bây giờ. Đấy, chúng ta đã có nó, bây giờ mọi người hiểu rõ ràng, một Ê-đen khoa học

mà chúng ta đang sống. Hiểu không? Vậy thì, đó không phải là vườn Ê-đen của Đức Chúa Trời.

²¹⁶ Ê-đen của Đức Chúa Trời không đến bởi khoa học, giáo dục, văn hóa. Nó đến bởi Lời, đấy, gọi tất cả những điều này như thể chúng không có. Và để ý, trong vườn Ê-đen...Chúng ta hãy so sánh chúng một chút. Bây giờ để ý.

²¹⁷ Người nam và vợ mình (đứng đầu của...trong vườn Ê-đen), cặp đôi trần truồng và không biết điều đó. Đúng thế không? Trong vườn Ê-đen của Đức Chúa Trời, cặp đôi trần truồng và không biết điều đó.

²¹⁸ Bây giờ họ lại trần truồng và không biết điều đó, Khải huyền 3, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê.

Bởi vì người...lỗi, khổ sở, nghèo ngặt, khốn khổ, đói mù, mà không biết điều đó.

²¹⁹ Bây giờ, trong Ê-đen của Đức Chúa Trời, họ đã lỗi và không biết điều đó. Và bây giờ trong vườn Ê-đen của Sa-tan, có thể là bởi khoa học và giáo dục, họ lại trần truồng và không biết điều đó. Thật là một sự xuyên tạc!

²²⁰ Hãy nhìn xem ngày hôm nay. Hãy nhìn người đàn ông, cố gắng mặc đồ lót của vợ mình; và cô ấy đang cố gắng mặc quần áo của anh ta. Và anh ta đang cố gắng để tóc mình mọc ra giống như cô ấy; và cô ấy đang cắt hết giống như của tóc anh ta.Ồ, ồ, ồ, chào ôi! Đàn ông cố gắng trở thành người nữ, phụ nữ cố gắng trở thành đàn ông, một sự đồi bại!

²²¹ Đó cũng là điều mà hội thánh đang làm, giống như vậy, Thời đại Lao-đi-xê. Để ý.

²²² Lý do mà họ không biết mình trần truồng, lúc ban đầu, có một Đức Thánh Linh che họ khỏi sự lỗi. Họ không biết điều đó. Đức Thánh Linh ở trên mắt họ, họ không thấy gì ngoài anh chị em của họ, đấy. Luật pháp, họ không biết họ trần truồng. Đức Thánh Linh!

²²³ Bây giờ linh của sự ô uế, ô uế và dâm dục, đã che giấu họ; giáo dục, khoa học, “Ồ, nó là khoa học. Mặc quần đùi, nó mát hơn.” Người da đỏ Anh-điêng dạy anh em tốt hơn thế. Họ quấn mình trong một cái mền, để không khí được điều hòa, đấy, và

mặc chúng. Đấy, giáo dục đã hoàn toàn quay trở lại một thời, chính điều mà họ nghĩ rằng mang họ đến với văn hóa và nền văn minh, đã đưa họ trở lại trong sự ngu dốt lần nữa, còn tệ hơn họ đã có lúc ban đầu.

224 Học đường, giáo dục, hãy nhìn xem các trường học! Hãy nhìn xuống đó tại trường đại học, đêm nọ, họ những chàng trai! Bao nhiêu em bé được sinh ra bởi những cô gái trẻ ở đó, với họ những cô gái trẻ mỗi năm ở trường đại học! Anh em suy nghĩ đi! Anh em nói, “Đây là rác rưởi đường phố.” Và họ là những chàng trai, họ “hai mươi một viên ngọc quý,” người ta gọi họ, với son môi, và—và tóc để mái, và cuộn lên trên những cuộn tóc và treo xuống đó. Họ nói thế. Và bắn tới tận cổ, ô uế! Anh em nói, “Ồ, đó chỉ là cặn bã đường phố.” Phải không? Đó là những sinh viên của trường đại học.

225 Họ đã say xỉn, đêm nọ. Và họ không biết làm gì, và vì vậy, để có những trò vui. Và uống rượu và tà dâm, và mọi thứ như thế, không đủ cho họ. Họ đập vỡ những chai rượu, và chạy đến cửa nhà những người nữ, và gõ cửa; họ đến, đâm vào mặt họ. Cắt bỏ hoàn toàn một mắt của cô gái, và nhiều người trong số họ bị biến dạng suốt đời. Anh em nghĩ họ sẽ để lộ điều đó ra không? Không.

226 Hai trong số những chàng trai của họ cười ngựa chạy lên chạy xuống đường phố, và hai phụ nữ trẻ đã kết hôn đang ngồi trên—trên các bậc tam cấp, và họ đã lăng mạ những phụ nữ. Cảnh sát đã bắt họ và tống vào tù. Chủ nhiệm khoa đi xuống đó. Và toàn bộ sự việc đang làm chấn động trên trường đại học đó, đó là những công việc duy nhất họ có ở đó. Nói, “Chúng là những đứa con của tôi. Các anh thả chúng ra.” Họ thả chúng ra.

227 Thế đấy; nền văn minh, giáo dục, dẫn đến sự chết và sự hỗn loạn, và địa ngục. Anh em đừng lắng nghe thứ đó. Để ý bây giờ.

228 Ê-va chỉ phải nhìn trộm một chút, để thấy thế giới trông như thế nào. Anh em biết đấy, nhiều lần, “Chúng ta phải mặc chỉ một chút thứ này.” Hay là, anh em biết tôi muốn nói gì, chỉ cần nhìn trộm một chút, để thấy. Bây giờ trong Thánh Giăng hay...

229 Giảng thứ Nhất 2:15, Đức Chúa Trời phán, “Nếu các người yêu thể gian hay thậm chí yêu thể gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời thậm chí không ở trong các người.” Những thứ ở ngoài đó đã chết. Anh em được cắt bì, cắt bỏ nó. Anh em không muốn những thứ thuộc về thể gian, anh em đã chết. Chúng đã chết. Anh em không muốn bất cứ điều gì chết. Nó thối rữa. Nó có mùi hôi thối. Làm sao một người đang sống lại có thể muốn điều gì đó ô uế như thế? Đây, anh em đang sống động trong Đấng Christ. Lời làm cho anh em sống động.

230 Chà, khi tôi nghĩ về nó trong thời đại này mà chúng ta đang sống, được gọi là giáo dục! Anh em thậm chí không thể lên bục giảng trừ khi anh em có Bằng Tiến sĩ, và vân vân.

231 Nó nhắc tôi nhớ đến một mục sư tuyên úy, một lần nọ, ra từ quân đội. Anh ấy nói—anh ấy nói, “Anh Branham,” (Nó xảy ra ngay sau Thế Chiến thứ Nhất.) nói, mục sư tuyên úy nói, “viên trung sĩ đến gần và nói, ‘Thưa tuyên úy, ông muốn đi ra chiến trường với tôi, trên rừng Argonne,’ ngoài đó từ La Salle, Lorraine, nước Pháp, anh em biết đấy. Và nói, ‘Tôi đi ra hướng Rừng Argonne.’ Và nói, ‘Ông ấy đã lấy số lượng rất nhiều xe tăng đã bị nổ tung.’”

232 Và nói, “Đó là vào một buổi sáng Phục sinh.” Nói, “Tôi vừa trải qua...Tôi đã đi qua với một y tá, và cô ấy đang tặng cho những chàng trai bị thương đó, một bông hồng Mỹ, anh biết đấy, một điều người Mỹ đã từng làm. Những chàng trai họ chụp lấy bông hồng đó, và chỉ la hét và khóc, vì họ biết nó đến từ nhà.” Đây, nó đến từ nhà.

233 Và đó là cách tôi nghĩ chúng ta làm Lời, đây, chụp lấy Nó, “Ôi Đức Chúa Trời!” Nó đến từ Nhà, đây.

234 Nói, “Tôi cảm thấy rất vui *lên* trong lòng...” Anh ấy nói, “Tôi đã đi ra đó và nói...Và viên—viên tuyên úy đi ra để lấy xem số xe tăng đã bị phá hủy, và những thứ như thế.” Nói, “Đức Thánh Linh phán, ‘Hãy đi qua tảng đá nhỏ đó.’” Và ông nhìn quanh. Nói, “Họ đã ném mù tạt và khí clo đó vào và,” nói, “chỉ đốt cháy tất cả những chiếc lá trên cây. Không có một sinh vật sống nào còn lại, và ở đây đó là Lễ Phục sinh!” Ông nói, “Thật là một lễ Phục sinh kỳ lạ! Thật là một lễ Phục sinh, khi thậm chí không có cỏ cây

trên mặt đất, không có gì cả!” Và nói Điều gì đó đã thu hút ông đến với một tảng đá. Ông kéo tảng đá lên, nói, “Có một bông hoa Phục sinh nhỏ dưới nó, đã bị giữ dưới tảng đá, tất cả đều qua hơi độc ga.” Và nói, “Tôi nghĩ, ‘Ôi Đức Chúa Trời, xin giữ con ở dưới Vầng Đá Muôn Đời, cho đến khi tất cả chất độc này qua đi, và để con nở hoa trong Xứ xa kia đó.’”

235 Chúng ta có thể dừng lại ngay tại đây, nếu anh em muốn, bởi vì tôi—tôi đã hiểu rất nhiều điều ở đây, dù sao đi nữa, tôi sẽ không bao giờ hiểu được, về các điều đó. Vì vậy có lẽ tôi có thể trở lại lần nữa và đem nó cho anh em.

236 Ô, tôi vừa giảng qua ngày nọ, “*Đầu Lọc Của Người Biết Suy Nghĩ*,” tất cả anh em đã đọc Điều đó, đấy, “sản sinh ra sở thích của một người thánh khiết.” Hãy suy nghĩ, thưa các anh em. Bất cứ điều gì anh em làm, hãy suy nghĩ! Ê-phê-sô 5:26, trong đó đã nói.

237 Và chúng ta đã nói về từ *được định trước*, anh em thấy đấy, điều đó đã làm vấp ngã rất nhiều người trong số họ. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Ngài—Ngài sử dụng nó, “vì chúng ta được định trước bởi Lời Đức Chúa Trời.” Và nó, trong đó chúng ta...Khi anh em được định trước, ồ, nó phải xảy ra, bởi vì nó là Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời đã chọn anh chị em bởi vì Ngài biết anh chị em sẽ làm gì ngay từ đầu.

238 Và đừng để ma quỷ phun cho anh em bằng sự giáo dục và thuốc độc, và những thứ như thế, “Anh phải hiện đại. Anh phải là thế này.” Anh chị em không phải là gì ngoài những con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Và nếu anh chị em được sanh ra bởi Lời, anh em làm vậy. Để ý bình phun đó. Nếu anh em lấy một hạt giống, một hạt giống tốt, và anh em phun nó, nó sẽ—nó sẽ giết chết nó. Và khi họ phun thứ giáo phái này lên đầu anh em, nó sẽ hủy hoại ảnh hưởng của Lời nguyên thủy. Nếu họ nói với anh em, “Bạn phải làm *điều này*. Tại sao, những cô gái khác làm điều đó. Những người khác làm điều đó.” Anh em đừng tin điều đó. Nó sẽ hủy hoại ảnh hưởng của Đức Chúa Trời về Lời Ngài trên anh em. Anh em biết điều đó.

239 Phân đoạn của chúng ta nói, “Đừng làm theo,” bị phun thuốc, “nhưng hãy biến hóa,” hạt giống mà ở trong anh em.

240 Nhiều người ngày nay hành động như thế họ thậm chí không tin có một Đức Chúa Trời. Anh em biết điều đó không? Họ hành động như thế. Bây giờ, tôi không muốn gọi họ là những kẻ ngu dại, nhưng họ hành động giống như vậy. Bởi vì, Thi thiên 14:1 nói, “Kẻ ngu dại nói trong lòng rằng, Không có Đức Chúa Trời.” Anh em không nên gọi một người là kẻ ngu dại. Nhưng họ chắc chắn hành động giống như họ đang có, bởi vì họ không...Họ hành động như không có Đức Chúa Trời. Lời này thật sự bị bỏ qua.

241 Nhìn xem, ở đây ngày nọ, họ đã gọi tôi vào phòng để xem... Billy Paul, tôi tin, hay một số người trong họ, đã nói có một—một chương trình tôn giáo trên ti-vi.

242 Chúng ta không có ti-vi. Sẽ không có một người nào trong nhà tôi, không bao giờ. Nhưng có một...Anh em muốn có chúng, điều đó tùy thuộc vào anh em. Nhưng Đức Chúa Trời đã bảo tôi đừng làm điều đó.

243 Và khi chúng tôi chuyển đến đó, tôi đã thuê lại từ người chị lớn tuổi đáng yêu này ở trên đó, chị ấy có một cái ti-vi vì họ phải có nó để cho chị ấy để thuê nhà. Và tôi để họ xem một chương trình tôn giáo, vì vậy họ—họ đã gọi và nói rằng có một chương trình ca nhạc Phúc âm đang hát.

244 Và anh em nói về một nhóm Ricky, ở trên đó hành động giống như họ đã làm, tự xưng họ là những ca sĩ Phúc âm! Đó là một sự làm tai tiếng đối với Chúa Jêsus Christ, để thấy cách họ đang thực hiện, lắc lư chính họ, và—và những mái tóc cắt theo Ricky hóa này và mọi thứ, anh em biết đấy. Chỉ, nó chỉ—nó chỉ trông—nó chỉ trông giống như một sự nhạo báng!

245 Ca-in là một người như vậy, tin kính thật như vậy, chắc chắn. Nhưng ông đã có dòng dõi sai trật trong ông, đấy, và do đó nó đã sanh ra dòng giống của con rắn. Sa-tan đã rít lên trên dòng dõi Ê-đen này, và đó là những gì đã sanh ra một Ca-in. Hắn đã bôi thuốc độc lên nó.

246 Ông, Ca-in, đã biết ý muốn hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Ông đã biết ý chỉ trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Ca-in biết điều đó. Tại sao? Nhưng, ông đã từ chối làm điều đó, ông đã chứng minh lúc đó là dòng dõi của con rắn. Khi ông nhìn thấy ý muốn trọn vẹn

của Đức Chúa Trời, ông đã từ chối nó. Ông đã thấy Đức Chúa Trời chứng thực sứ điệp của A-bên. Ông biết đó là ý muốn của Đức Chúa Trời. Thấy không? Ông đã thấy Đức Chúa Trời chứng thực sứ điệp của A-bên. Và Đức Chúa Trời đã nói gì với ông? Và Ngài chỉ, Ngài phán, “Hãy làm giống như vậy, hãy thờ phượng như em của người, và—và người sẽ làm tốt.” Nhưng anh em thấy, ông đã thấy ý muốn trọn vẹn của Đức Chúa Trời, nhưng ông không muốn nó. Đây, ông muốn thêm điều gì đó vào nó.

247 Và những nhà thần học này nhìn thấy Kinh Thánh này, họ đọc Nó, nhưng họ không muốn làm Điều đó. Thấy không? Nó cho thấy dòng giống của con rắn. Họ đã thấy Nó được chứng thực, và rất đơn giản trước dân sự, nhưng dường như thật khó để người ta hạ mình với Lời Đức Chúa Trời.

248 Tất cả các bạn không thấy, khi các bạn đang nói chuyện, phụ nữ các chị, với các cô gái, về việc để tóc dài, và họ nói, “Tại sao chị để tóc dài?” Thấy không? “Tại sao chị mặc váy dài, như thế?” Anh em đi đến nói chuyện với họ, họ hầu như cho anh em một sự nhún vai. Đúng thế không? Đây, họ biết điều đó đúng, nếu có—nếu có quý bà nào ở trong họ. Thấy không? Họ biết điều đó đúng. Nhưng, anh em thấy đây, họ không thể tự hạ mình với điều đó, đây.

249 Đó là những gì, thấy Ca-in đã làm như thế nào không? Ông không thể tự hạ mình trước Lời được chứng thực của Đức Chúa Trời. Ông không thể làm điều đó.

250 Ô, ngay cả người Ngũ Tuần nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ha-lê-lu-gia! Tôi cắt tóc, và nói tiếng lạ!” Hừ! Điều đó cho thấy ngay có điều gì đó sai trật, đây, hạt giống đang sanh ra điều gì đó khác biệt.

251 Một Hạt giống không thể. Hạt Giống của Đức Chúa Trời không thể sanh ra một người nữ tóc ngắn. Nó không thể làm điều đó. Thật sự không thể làm điều đó, bởi vì Kinh Thánh đã nói vậy. Đây, Nó không thể làm điều đó. Không, thưa quý vị.

Vậy thì dường như rất khó để khiêm nhường với Lời Đức Chúa Trời.

²⁵² Để ý điều đó trong Sáng thế ký 4:6 và 7, chỉ cần đọc một số câu Kinh Thánh ở đây. “Hãy làm như A-bên đã làm.” Ngài phán, “Nếu người—người nhìn thấy những gì em trai của mình...” Nói, “Cứ tiếp tục và làm những gì A-bên đã làm, làm giống như một buổi nhóm mà người ấy đã làm, và—và Ta sẽ ban phước cho người. Nếu các người không làm thế, thì tội lỗi rình ở ngay cửa.” Vậy thì, *tội lỗi* là “sự không tin.” “Nếu các người không làm như A-bên đã làm! Các người đã thấy Ta đã chứng thực cho người, và làm cho người đó đúng. Bây giờ nếu các người không làm điều đó, thì điều đó cho thấy rằng—rằng tội lỗi, sự không tin, nằm ở cửa.” Thấy không?

²⁵³ Và ngày nay họ thấy những gì Đức Chúa Trời chứng thực. Họ thấy những gì Đức Chúa Trời đang làm. Họ thấy tất cả những điều này đang xảy ra. Họ biết về điều đó. Đức Chúa Trời đang tỏ cho thấy những dấu hiệu của Ngài ở trên trời và ở dưới đất, và tất cả những điều này giống như thế, và họ thấy những gì đang xảy ra. Nhưng họ sẽ không làm điều đó. Đây, Sa-tan, dòng dõi của rắn; thông minh, xuất thân từ các thần học viện, được giáo dục đến nơi đến chốn, mọi lời nói, mọi thứ, đứng trên bục giảng thật chính xác, và mọi từ ngữ phải chính xác, ngữ pháp phải đúng, và mọi thứ đều đúng. Thấy không? Chắc chắn, họ không thể hạ mình xuống, một người như thế. Đây, họ thật sự không thể làm điều đó. Họ không. Họ thật sự không thể làm điều đó.

²⁵⁴ Bây giờ, “Nếu không, tội lỗi nằm ở cửa; sự không tin rình đợi,” rồi người đó cố ý không vâng lời. “Và khi anh em biết làm điều tốt, mà không làm điều đó, thì đó là tội lỗi,” nếu anh em biết điều gì đúng và anh em không làm điều đó. Thấy không? Rồi ông cố ý không vâng lời sau khi Lời đã được chứng thực, rồi ông vượt qua ranh giới phân cách, rồi ông bị đuổi ra khỏi Ê-đen khi ông vượt qua. Có một lần ranh giới dẫn đến nơi anh em vừa đi rất xa, và, nếu anh em muốn đi xa hơn trên phía bên kia, anh em sẽ ra ngoài. Anh em biết điều đó, phải không? Có một lần ranh. Nếu anh em không tin điều đó, anh em hãy đọc Hê-bơ-rơ 10:26. Đó là lời Kinh Thánh mà tôi đang đề cập đến ở đó, đây.

Vì nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi...chúng ta đã nhận biết lẽ thật, thì không còn có của lễ cho tội lỗi nữa,

255 Đó là Tân Ước. Đúng thế không? “Nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi chúng ta nhận được Sự Hiểu Biết mà đã được rao giảng cho anh em, được đọc cho anh em, được chứng minh cho anh em; sau khi chúng ta thấy sự hiểu biết về Lễ thật, và anh em cứ tiếp tục và không tin, một cách cố ý, không còn của lễ nào cho tội lỗi nữa.”

*Nhưng một...sự đợi chờ kinh khiếp...với sự phẫn nộ lửa
hừng, mà sẽ nuốt chửng kẻ bội nghịch mà thôi.*

256 Đúng thế không? Anh em có thể vượt qua ranh giới đó. Giống như dân Y-sơ-ra-ên đã làm trong cuộc hành trình của họ, đi qua đồng vắng, Y-sơ-ra-ên đã làm giống như vậy. Sau khi họ nghe sứ điệp của Môi-se và thấy nó được chứng thực; đã lắng nghe một tiên tri giả mà đã nói, “Ồ, bây giờ hãy nhìn xem, hỡi các con, tất cả chúng ta đều giống nhau. Chúng ta nên kết hôn với nhau, và chúng ta nên làm điều này.” Và Môi-se đã nói với họ khác hẳn, và đã thấy Đức Chúa Trời chứng thực điều đó. Bởi vì, Ba-la-am dường như là một người có nhiều giáo huấn hơn Môi-se, đấy. Ông đã đến từ một quốc gia vĩ đại nơi có những con người vĩ đại, và tất cả được tổ chức với nhau, xứ Mô-áp, những đạo quân lớn, và những điều vĩ đại mà dân sự thời đó sẽ sợ hãi. Và ở đây một tiên tri đến, một tiên tri, một người được xúc dầu, một người được xúc dầu giả, đấy, đi xuống với một người được xúc dầu (nhìn thật kỹ), và dạy dỗ dân sự, và nhiều người trong họ đã đi theo đó. Anh em đừng bao giờ quên điều đó. Đấy, đã đi theo điều mà không phải là Lời, Lời đã được chứng thực!

257 Đừng để ai đó bước vào đây và nói với anh em điều gì đó khác biệt. Hãy xem những gì Đức Chúa Trời đang chứng thực và chứng minh.

258 Bây giờ nếu người ta nhìn lại, và nói, “Môi-se! Đức Chúa Trời đã hiện ra trên bầu trời. Và người đã nói hiện ra, bọ chết, ruồi, ếch nhái; lấy ra khỏi sự tồn tại, ung nhọt và bệnh tật. Mở ra Biển Đỏ, và chúng ta đến...Và nuôi chúng ta ăn ma-na từ trời.Ồ, đó là nhà tiên tri của chúng ta!”

259 Nhưng ở đây một tiên tri khác đến, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi cũng là một tiên tri.” Nói, “Bây giờ, tất cả anh em, tôi sẽ nói với các bạn. Bây giờ, bây giờ anh em hiểu, tôi sử dụng

ngữ pháp tốt hơn Môi-se. Và tôi là cách *này* và cách *kia*, đấy,” và vân vân.

²⁶⁰ Và điều đầu tiên anh em biết, họ đã sa ngã vì điều đó. Và mỗi người trong số họ đã chết ngay trong đồng vắng. Không một người nào trong họ sống. Họ không bao giờ còn sống. Họ sẽ không ở trên Thiên đàng, không một ai trong họ. Chúa Jêsus phán.

²⁶¹ Họ nói, “Tổ phụ chúng tôi ăn ma-na trong đồng vắng!” Đấy, những người Ngũ Tuần, đúng, thấy đó, họ đã thực sự trải qua tất cả những kinh nghiệm. Họ nói, “Tổ phụ chúng tôi ăn ma-na trong đồng vắng!”

²⁶² Ngài phán, “Và họ, mỗi người, đều chết.” *Sự chết* là “sự phân cách Đời đời.” Họ sẽ không bao giờ sống lại, mặc dù họ đã trải qua tất cả những kinh nghiệm này. Nói theo nghĩa bóng, họ đã nói tiếng lạ, và nhảy múa trong Thánh Linh, và mọi thứ.

²⁶³ Nhưng khi đến sự tranh cãi giữa Lời giữa hai vị tiên tri, một trong số họ dựa trên Lời, và một người khác ra khỏi Lời; cả hai, những tiên tri. Anh em hiểu không? Nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Một người dựa trên Lời, và người kia ra khỏi Lời; cả hai họ, đều là những tiên tri, được chứng minh là những tiên tri. Nhưng một người đã ở với Lời, đấy. Những người được xúc dầu giả trong những ngày sau rốt, đấy. Một...Các tiên tri, cả hai đều là, các tiên tri; một người dựa trên Lời và một (người) được chứng thực bởi Lời, và người kia không được chứng thực bởi Lời. Ca-in và A-bên, lần nữa. Thấy cả hai, giả—giả và thật phải không? Được rồi.

²⁶⁴ Nhưng mỗi người trong số họ đã bị thối rửa trong đồng vắng, và bị hư mất. Linh hồn của họ đã chết, và biến mất. Và họ làm đúng trong con đường bốn phận, đi nhà thờ và chính những việc mà Đức Chúa Trời đã định cho họ làm, nhưng chấp nhận một giáo sư giả, người không được chứng thực bởi Lời, để được chứng minh là đúng. Tuy nhiên, ông ta là Tiến sĩ Thần đạo, và bất cứ điều gì hơn nữa anh em muốn nhắc đến một nhà tiên tri thực sự, nhưng đã không được chứng minh về mặt thuộc linh bởi Lời và bởi những dấu hiệu của Đức Chúa Trời. Và họ đã chết trong

đồng vắng; những người công bình, đáng tôn trọng, đã chết, và sẽ không bao giờ ở trên Thiên đàng.

265 Thấy chúng ta phải bước đi đâu không? Hiểu không? Đừng để nó trôi qua.

266 Giống như trong thời Lời hạt giống của Nô-ê đã dựng nên một sự biến đổi chuyển dịch từ trái đất tới bầu trời. Điều đó nghe có vẻ điên rồ đối với dân sự, để có một sự sùng bái nhỏ bé như Nô-ê. Và ông nói với họ, nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đức Chúa Trời đã phán, và có một cơn mưa sắp đến.”

267 Khoa học, và những người có học vấn và tôn giáo của thời đó, đã nói, “Hãy nhìn lão già lang băm đó. Ông ta đang già đi, tâm trí ông ta đang mù mịt.”

268 Đấy, nhưng ông đã đúng, bởi vì ông là một nhà tiên tri được chứng thực. Và rồi, vào lúc cuối cùng, sứ điệp của ông đã được chứng thực thật sự. Ông sẽ làm gì? Ông đã biến đổi từ thế gian đến miền Vinh hiển, bằng một con tàu, về Lời mà ông đang rao giảng. Nó đã được biến đổi.

269 Thuốc phun khoa học đã làm thối rửa những người còn lại trong sự phán xét. Họ đã thối rửa trên dòng nước của sự phán xét, của trận lụt.

270 Người ta đang cố gắng làm gì ngày nay, trong thời đại giáo dục khoa học vĩ đại này, hội thánh Ê-đen, được khôi phục lại với Ê-đen của nó, tình trạng khoa học, thay vì Lời? Họ có đang tôn cao Lời Đức Chúa Trời không? Có phải người ta đang cố gắng tôn cao Lời Đức Chúa Trời, hay họ đang cố gắng tôn cao chính họ? Đó là cái nào? Tôi tự hỏi?

271 Hội thánh là hạt giống biến dạng: tri thức, chương trình, đã gây ra toàn bộ cuộc chạy đua một lần nữa, bởi khoa học, để không biết về Lời Đức Chúa Trời một cách khoa học. Sự ngu dốt một cách khoa học về Lời Đức Chúa Trời! Điều đó khá mạnh, phải không? Nhưng, chúng là vậy.

Nói, “Không thể được”?

272 Đó là khi Chúa Jêsus đến. Ngày mà Chúa Jêsus đã đến, họ—họ con người đã biết Lời đó của Đức Chúa Trời, chỉ bằng văn tự. Phải không? Chắc chắn. Nhưng họ không biết Ngài là Ai, khi họ

nhìn thấy Đức Chúa Trời trên đôi cánh của chim bồ câu, thực hiện và làm hoàn toàn chính xác những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Và Ngài đã làm đúng những gì Lời đã phán. “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Nhưng Ngài đã làm đúng như Lời đã phán Ngài sẽ làm. Và họ là những con người khoa học trong thời của họ, nhưng không biết gì về mặt khoa học, cố ý phạm tội.

²⁷³ Sự tham muốn đã làm mù mắt. Họ cần Lời Đức Chúa Trời để tỏ cho thấy năng—để cho thấy sự lừa dối của năng. Trong Khải huyền 3, nói, “Ta khuyên người hãy mua thuốc xức mắt từ Ta, hầu cho mắt người được mở ra, để người có thể thấy sự lừa dối của mình.”

²⁷⁴ Thuốc xức mắt là Lời Đức Chúa Trời, sự chữa lành đôi mắt mang anh em khỏi những điều xác thịt của thế gian, và biến đổi anh em, bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, vào trong sự Hiện diện của Ngài. Thế thì anh em thấy! Anh em nói, “Tôi đã từng mất, mà nay tôi thấy. Tôi đã bị mù, nhưng bây giờ tôi thấy.” Đấy, nó sẽ khác hẳn.

²⁷⁵ Đó là điều mà hội thánh kêu gọi ngày nay, là, “Ta khuyên người hãy đến mua thuốc xức mắt của Ta để chữa lành mắt người, để các người có thể được xức bằng thuốc xức của Ta, và rồi các người sẽ thấy.”

²⁷⁶ Hãy để Đức Thánh Linh giáng trên bất cứ người nào thật sự có điều gì đó ở dưới đó! Một sự chữa lành đến từ bên trong. Hãy để sự chữa lành đó đến từ Thánh Linh ở trong anh em. Nếu đó là một Thánh Linh chân thật đang xức dầu cho Dòng dõi chân thật, Nó không thể làm gì ngoài việc sanh ra một con trai hay con gái của Đức Chúa Trời. Nhưng Thánh Linh chân thật có thể đến trên một—một hạt giống cỏ gai, mưa có thể rơi xuống trên cây cỏ gai, và mưa sẽ làm cho nó sống giống như nó rơi trên lúa mì và làm cho nó sống. “Nhưng bởi trái của họ mà anh em biết họ.” Thấy không? Chúng ta là cây ăn trái, của Đức Chúa Trời, sinh ra Lời Ngài.

²⁷⁷ Chúa Jêsus phán, “Hãy để một người liệu mình, mà theo Ta. Hãy để người đó từ bỏ học vấn của mình, từ bỏ tri thức của mình, từ bỏ bằng cấp của mình; vác thập tự giá mình mà theo Ta.”

²⁷⁸ Người ta đã đánh mất những suy nghĩ thông thường về sự đúng đắn của họ. Tôi đang dùng những câu Kinh Thánh nhỏ dưới đây, chỉ vì...Tôi định dành cho chính mình khoảng năm phút về điều đó, mười, đấy. Mọi người đã đánh mất sự đúng đắn thông thường giữa họ với nhau. Họ—họ không giống như trước đây. Con người của thời đại, của các anh em và tôi, ở đây, biết, và những người nữ. Mọi người không hành động như trước đây. Họ đã đánh mất sự hiểu biết chung của họ. Sự—sự—sự tinh thần—ảnh hưởng tinh thần nó đã có trên những con người của thời đại khoa học hiện đại này mà chúng ta đang sống, đã làm cho người ta mất đi những lý lẽ tự nhiên của họ. Họ không thể coi ai đó, một người nữ, như một người chị và một người anh em. Đó là điều gì đó ô uế. Ngay khi họ...

²⁷⁹ Và phụ nữ phải tự ăn mặc thật vô đạo đức, để đi ra giữa vòng dân sự. Và họ nói, “Tôi là một người phụ nữ tốt đẹp.”Ồ, cô ấy đang tự trang phục cho mình ra ngoài đó như thế để làm gì? Cô ấy bị mù.Ồ, nếu—nếu của chị em...Nếu một trong những chị em này ở đây, thuộc—thuộc độ tuổi nhỏ, nếu mẹ các chị hay mẹ tôi bước ra đường, theo cách một trong những người nữ này, họ sẽ đưa bà ấy vào viện tâm thần; bà ấy thậm chí không có đủ tâm trí tỉnh táo để biết mặc quần áo của mình.Ồ, nếu đó là sự điên rồ lúc đó, thì đó là sự điên rồ bây giờ. Nó vẫn là cùng kiểu phụ nữ giống như vậy. Thấy không? Nhưng họ đã mất tất cả sự đúng đắn của họ, tất cả sự hiểu biết của họ. Họ đã đánh mất của họ. Và với sự hiểu biết hiện đại, với văn hóa và giáo dục, “Nó lành mạnh hơn, là điều đó.” Thật tội lỗi và sự chết! Để ý. Họ thì, ồ, không giống như trước đây. Khi sự...

²⁸⁰ Và để ý trong đời sống hội thánh. Trước đây, trong đời sống hội thánh, cách đây đã lâu, khi nhà tiên tri có điều gì đó để nói, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, dân sự đã cảm động. Họ đã ở lại ngay với Nó. Họ đã hành động. Nhưng bây giờ, “Tôi không thích gã đó. Bỏ phiếu loại anh ta ra.” Hừ! Thấy không? Ừ-m. Đấy, họ không còn sự hiểu biết nữa. Dân sự không di chuyển bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời nữa.

²⁸¹ Lời Đức Chúa Trời là Thánh Linh của Ngài, và Lời Ngài đến với tiên tri của Ngài. Và Lời được cho là biến đổi anh em khỏi

những gì thuộc về thể gian, thành hình ảnh của các con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Và Lời chỉ có thể đến qua những vị tiên tri này, như họ đã nói. Và nó phải được so sánh với Lời, và tỏ cho thấy rằng đó là Lời. Thế thì nếu anh em chấp nhận Lời đó, Nó sẽ biến đổi anh em; từ một con trai của Đức Chúa Trời, hay một con gái...hoặc, từ một con trai của thể gian, con gái của thể gian, thành một con trai và con gái của Đức Chúa Trời.

²⁸² Nhìn xem anh em ở đây. Bao nhiêu người đã có kinh nghiệm đó? Mỗi người trong chúng ta. Chúng ta đã có kinh nghiệm đó. Bởi vì, Nó đã được nói, Nó đã được tin, và Lời đã đến và rơi vào luống đất trong lòng, và ở đó Nó lớn lên ngay từ đó. Thấy không?

²⁸³ Đang biến đổi chính mình, Đức Thánh Linh của Ngài biến đổi hạt giống Lời thành sự giống như của Nó. Giống như nếu cây lê sanh ra trái lê, cây táo sanh ra trái táo, những thứ như thế; Lời Ngài sẽ sanh ra các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời. Đó là những gì nó được cho thực hiện.

²⁸⁴ Một ngày kia khi thế giới nằm trong sự tối tăm và hỗn loạn lần nữa, Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã vận hành, trong Hạt giống được định trước. Một Hạt giống được định trước, đã được định trước, nó đã được biến đổi. Hãy xem Ê-sai 9:6.

²⁸⁵ Bây giờ, vị tiên tri đó đang đứng ở đó, thật là một—một người đã có sức lay động trên các quốc gia, dân sự. Những người sùng đạo trong thời của ông đã tin ông; không phải tất cả họ, không bao giờ. Nhưng, nhà tiên tri này, họ đã thấy người đó nói các sự việc và nó hoàn toàn đúng. Những gì ông nói thật hoàn hảo, và nó ứng nghiệm. Và, ở đây, người này phải đứng lên trước dân sự của mình, và nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” ồ, không hiểu nổi. Nhưng, anh em thấy, Đức Chúa Trời đã không nói điều đó, chính Ngài, Ngài phán điều đó qua các tiên tri của Ngài. Bây giờ, không có gì được chép trong Kinh Thánh về điều đó, nhưng nhà tiên tri này đã đứng lên, nói, “Một gái đồng trinh sẽ...” Trong Ê-sai 9:6, “Một Con Trẻ được sinh ra cho chúng ta, tức là Con được ban cho chúng ta; Danh Ngài sẽ được xưng là ‘Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha Đời Đời.’” Bây giờ nếu “một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” Lời đó đã được nói ra, mà là một mầm sống, luống đất phải ở đó để tiếp nhận nó, ngày

nào đó. Ông đã tìm kiếm khắp các vùng đất, không có nơi nào cả. Ông đã đi qua các vùng đất, không có nơi nào cả.

²⁸⁶ Và gần tám trăm năm sau, Hạt giống được định trước đó đã tìm thấy một luống đất, và nó đến để lớn lên.

²⁸⁷ Giống như Đức Chúa Trời đã làm lúc ban đầu, “Hãy có sự sáng,” và có lẽ tám trăm năm sau xuất hiện ánh sáng. “Phải có cây cối,” nó lại sanh ra như thế, mọi điều mà Ngài đã phán.

²⁸⁸ Đây là một Dòng dõi được định trước sanh ra *Em-ma-nu-ên*, “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.” “Và dân Ngoại sẽ tìm kiếm Ngài,” và Đấng mà chúng ta tìm kiếm ngày hôm nay, Chúa Jêsus. Anh em thấy, Hạt giống được định trước!

²⁸⁹ Sa-tan đã cố gắng phun thuốc Nô, giống như hắc đã làm với Ê-va. Hắc đã cố gắng phun Nô, nhưng hắc đã thất bại. Với thuốc khử trùng của Ngài ở đây, Ngài là Dòng dõi được định trước. Họ không thể lấy Ngài vào, để làm cho Ngài là một người Pha-ri-si hay một người Sa-đu-sê. Họ không thể làm cho Ngài thuộc về tổ chức nào. Ngài là Lời được định trước, được phán của Đức Chúa Trời. Sa-tan không thể ném sự không tin của nó lên Ngài. Ngài đã có một thuốc khử trùng trên Ngài.

Đức Chúa Trời ôi, xin xịt thuốc khử trùng cho chúng con, là lời cầu nguyện của con. Đúng vậy.

²⁹⁰ Rồi Thánh Linh vận hành trên Ngài và sai Ngài đến Đồi Sọ, đến thập tự giá, để mang đến Sự Sáng trong thời đại này, và Ánh sáng cho tất cả những Hạt giống được định trước với Hội thánh ngày nay, biến đổi các con trai và con gái của Đức Chúa Trời, vào trong sự Hiện diện của Ngài.

²⁹¹ Đừng vấp phạm ở từ “sự định trước.” Tôi đã nói qua điều đó, anh em thấy đấy. Tôi muốn tỏ cho anh em thấy, Ê-phê-sô 1:5.

²⁹² Đấy, đúng như anh em đã có, hãy xem, giống như anh em đã ở trong cha mình; như tôi đã nói đêm nọ, giống như anh chị em đã ở trong cha mình lúc ban đầu. Nếu không phải vậy, anh chị em ắt sẽ không ở đây. Nhưng, anh chị em thấy đấy, nó phải đi vào một luống đất dưỡng, để sanh anh chị em ra. Và bây giờ anh em là con trai của ông, chị em là con gái của ông. Đấy, đó là một hạt giống. Và rồi nếu anh chị em từng...

293 Nếu anh chị em là một Cơ-đốc nhân bây giờ, một hạt giống được định trước chân chính, anh chị em đã ở trong Đức Chúa Trời trước khi có một...Anh chị em đã luôn luôn ở trong Đức Chúa Trời. Mầm sống của anh chị em, là thuộc tính của Đức Chúa Trời, là ý tưởng của Ngài.

294 Chẳng hạn, ví dụ, người nữ bé nhỏ xinh đẹp này đang ngồi ở đây, đây. Đức Chúa Trời phán, “Trong ngày đó sẽ có một cô gái, tên cô ấy sẽ là *A gi đó*. Cô ấy sẽ là *thế này, thế kia, và thế này*,” và thậm chí biết chính giờ này, “nàng sẽ ngồi và lắng nghe Sứ điệp, mặc áo dài màu đỏ.” Đây, đó là ý tưởng của Ngài. Cho dù chồng chị là ai, và bất kể anh ấy là ai; và Ngài sẽ mang điều này đến với nhau, và anh chị em sẽ ngồi ở đây trong—trong này—thành phố này vào ngày này. Không thể có cách nào để anh em không thấy điều đó, đây, bởi vì anh em đang lớn lên. Và chừng nào các bạn còn hạt giống bên trong, đang lớn lên, các bạn phải sản sinh ra chính xác những gì hạt giống nói bạn sẽ làm. Điều đó chính xác. Đó là Lời Ngài; Ngài giữ Lời Ngài, Ngài canh giữ Nó.

295 Chị em đã ở trong cha mình, như một mầm sống, và chị em sinh ra như một con gái; anh chị em, anh chị em, mỗi người trong anh chị em, anh chị em, anh chị em bước ra. Nếu anh không ở trong cha mình, thì anh chị em đã không ở đây.

296 Và nếu bạn không ở trong Đức Chúa Trời...Nếu anh chị em tin sứ điệp của Kinh Thánh, và Sứ điệp hiện tại của thời đại, một sự chứng thực của Nó; lý do anh chị em đang ngồi ở đây, bởi vì anh chị em đã được định trước để ngồi ở đây. Anh em sẽ không ở đây, nếu không; anh em sẽ ở trên đường phố, có lẽ say rượu, một số người trong anh em; và một số anh em ở ngoài đây và chạy loanh quanh với vợ của người nào đó; và các chị phụ nữ đi ra ngoài, đã kết hôn, và chạy ve vãn với chồng của một số phụ nữ khác, hay điều gì đó giống như thế. Đây, nhưng các bạn đã được định trước để được ở đây. Đây, các bạn không thể tránh được điều đó. Anh chị em có một Cha, Ngài là Đức Chúa Trời, và anh chị em là một dòng dõi.

297 Và khi Ngài đến một nơi, Ngài đã đưa anh chị em đến nơi... Anh em đã ở trong Ngài lúc đó, như một ý tưởng, bây giờ anh em là một người có thể thông công với Ngài. Thấy không? Giống

như anh em đã ở trong—anh em đã ở trong tổ phụ của mình, lúc ban đầu, nhưng bây giờ anh chị em là con trai và con gái, vì vậy anh chị em có thể thông công với cha mẹ của mình. Bây giờ chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, những người có thể thông công với Cha là Đức Chúa Trời của chúng ta. Thấy đó, điều đó thật đẹp! Anh chị em không thích điều đó sao? Thế thì anh em trở nên giống như Ngài. Và nếu chúng ta là các con trai, thì anh em là các thuộc tính, và đã ở trong hình dạng của Ngài lúc ban đầu.

298 Và, hãy nhớ, nếu anh em đã ở trong Ngài lúc ban đầu; và khi Chúa Jêsus, là Đức Chúa Trời, Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta; thì anh em đã ở trong Ngài và chịu đựng những sự sỉ nhục mà Ngài đã nhận lấy. Anh em đã đi đến Đồi Sọ với Ngài, trong Ngài. Anh em đã chết, trong Ngài. Anh em đã sống lại, trong Ngài. Và bây giờ anh em đang ngồi với nhau trong các nơi trên Trời, trong Ngài. Thấy không?

299 Nếu tôi là người Mỹ, tôi chịu đựng tất cả sự xấu hổ của nó, tôi chịu đựng tất cả sự vinh quang của nó. Bất kỳ nó là gì, tôi là như vậy. Tôi là công dân Mỹ. Tôi đã...Tôi đáp xuống Plymouth Rock. Vâng, thưa quý vị. Vâng, tôi đã đáp xuống Plymouth Rock. Tôi đã ký vào...Tôi đã có mặt trong hội trường sáng hôm đó khi họ ký vào bản Tuyên ngôn Độc lập. Tôi đã ký nó với họ. Tôi là một phần của nền kinh tế của nó. Tôi đã ký bản Tuyên ngôn Độc lập. Đúng vậy. Tôi đã ở với Washington, tại Valley Forge, khi ông ấy băng qua sông. Tôi đã ở đó sáng hôm đó. Tôi đã cầu nguyện với ông ấy. Tôi đã vậy. Bạn đã là, như một người Mỹ. Nếu bạn là người Mỹ, bạn là vậy. Vì, mọi thứ của nước Mỹ có, anh em có. Tôi đã kéo cờ—cờ trên đảo Guam. Tôi đã giúp họ làm điều đó. Tôi đã lên mọi pháo đài. Tôi chịu hổ thẹn của nó, như một nhà cách mạng. Bất kể nó ấy đã là gì, tôi là vậy.

300 Và bất kể Đấng Christ là gì, tôi là vậy. Những gì Ngài là, tôi là. Ôi Chúa! Nếu Ngài bị coi là kẻ cuồng tín, thì tôi cũng phải vậy. Nếu Ngài là một—một Bê-ên-xê-bun, bởi những công việc của Ngài thuộc về Thánh Linh của Ngài, thì tôi cũng vậy. Bất cứ điều gì Ngài là, tôi là. Bất cứ điều gì Ngài là, anh em là vậy.

301 Chúng ta phải là những người tạo nên sự bất tử của nó, sự tự do của nó hay sự nổi tiếng của nó, sự vinh quang của nó hay sự xấu hổ của nó.

302 Chúng ta phải là thế. Chúng ta phải là Hội thánh, Cô Dâu của Chúa Jêsus Christ. Tôi đã sống với Ngài trên đất, khi Ngài còn sống. Tôi đã chết với Ngài khi Ngài chết. Tôi đã sống lại với Ngài khi Ngài sống lại. Tôi được nhóm lại và được ngồi với Ngài bây giờ trong các nơi trên Trời, bởi vì tôi là một phần của Ngài. Bất cứ Ngài ở đâu, tôi ở đó. “Tôi tớ Ta ở đâu, Ta cũng sẽ ở đó.”

303 Bây giờ Ngài có thể thông công với chúng ta và qua chúng ta, và yên nghỉ Lời Ngài với chúng ta. Mà, chúng ta là một phần của Lời Ngài. Chúng ta...Nếu Ngài là Lời, và chúng ta là một phần của Ngài, thì chúng ta là một phần của Lời.

304 Và làm sao tôi có thể phủ nhận tôi đã có một bàn tay? Cho dù kẻ ngốc nào đó muốn đi nữa, xin lỗi, khoa học nào đó sẽ nói rằng—rằng tôi không có một bàn tay vào; tôi có một bàn tay! Tôi biết tôi đã có một bàn tay. Tôi sử dụng nó.

305 Và tôi biết tôi có một Đức Chúa Trời. Tôi có một Đấng Cứu Rỗi. Tôi cảm thấy Ngài trong linh hồn tôi. Tôi—tôi là một phần của Ngài. Đó là những gì Lời này nói, đó là những gì tôi có. Và nếu tôi từ bỏ một phần của *Điều này*, điều đó sẽ giống như chối bỏ tôi có một bàn tay, một tai, một con mắt. Tôi không thể làm điều đó và vẫn là một con người, trong tâm trí đúng đắn của tôi; tôi cũng không thể chối bỏ bất cứ Lời Đức Chúa Trời nào và vẫn ở trong quyền của tôi, Thánh Linh đúng đắn của Đức Chúa Trời. Tôi phải nhận lấy những gì giáo phái nói hoặc những gì Đức Chúa Trời đã nói về Nó. Thấy không? Anh em không thể làm điều đó.

306 Bây giờ, “sự biến đổi.” Ngài có thể biến đổi chúng ta qua Lời Ngài, để chúng ta có thể yên nghỉ, bởi vì chúng ta là một phần của Nó.

307 Và bây giờ có nhiều điều, trong việc nói về sự sanh ra xác thịt của tôi, có nhiều điều trong sự sanh ra xác thịt của tôi mà tôi không thể khoe khoang. Tôi sẽ nói với anh em, tôi không có gì để khoe khoang. Mẹ tôi là một tội nhân, ngay từ đầu; cha tôi là một tội nhân. Và họ xuất thân từ một đám giết người và những tay

súng, và hầu hết họ đã chết bất đắc kỳ tử; những người say rượu và những người bán rượu lậu, và mọi thứ khác, từ Kentucky. Mẹ tôi, một người lai Ấn Độ. Và tôi—tôi không có gì để khoe khoang. Tôi không thể khoe khoang về cây gia phả của tôi.

³⁰⁸ Nhưng, vinh hiển thay Đức Chúa Trời, có một điều tôi có thể khoe khoang, sự Sanh ra thứ Hai của tôi, đến từ Chúa Jêsus Christ. Tôi có thể khoe khoang về Cha đó mà chúng ta có, vì Ngài là Cha của tôi. Ngài là Đấng Cứu Rỗi của tôi. Ngài là Đấng Cứu Chuộc của tôi. Tôi có thể khoe khoang về mọi thứ mà Ngài có—Ngài đã làm cho tôi, bởi vì bây giờ tôi trở thành con trai của Ngài. Tôi không còn là con trai của Charles Branham nữa, tôi là con trai của Chúa Jêsus Christ. Đúng thế. Tôi có thể khoe khoang về sự Sanh ra của tôi bây giờ. Tôi không thể khoe khoang về lần sinh đầu tiên của mình, không có gì cả, tôi xấu hổ về điều đó. Nhưng tôi không hổ thẹn về lần Sinh thứ Hai của mình. Không, không. Tôi không hổ thẹn về lần Sinh thứ Hai của mình. Ngài đã làm điều đó như thế nào? “Bởi sự rửa sạch của nước bằng Lời.” Đúng vậy.

³⁰⁹ Những người tin thật sự được định trước ở lại với Lời, và họ sẽ không xuyên tạc Lời. Nó không thể bị xuyên tạc.Ồ, các con trai và con gái của Đức Chúa Trời, tại sao chúng ta không thể có sự thông công tuyệt vời này mà chúng ta nên có, với tất cả các con trai và con gái của Đức Chúa Trời? Chúng ta nên có nó. Nhưng họ sẽ không làm điều đó, chỉ thế thôi, bởi vì họ không thực sự là con trai và con gái từ...

³¹⁰ Đấy, như tôi đã nói đêm nọ, tôi sẽ...Tôi đã viết điều đó xuống đây, nhưng tôi không có thời gian để đến với nó. Tôi để lại và bỏ ngay bây giờ.

³¹¹ Bên trong nhỏ bé đó của bên trong, đó là nơi bạn bắt đầu, là *linh hồn* của bạn; rồi đến từ đó, bạn là một *linh*; và rồi bạn trở nên một *sinh vật* sống. Bây giờ, *sinh vật* sống có năm giác quan, để tiếp xúc; điều *thứ hai* có năm giác quan. Đó là cơ thể bên ngoài: thấy, nếm, cảm nhận, ngửi, và nghe. Thân thể bên trong có tình yêu thương và lương tâm, và vân vân, năm giác quan. Nhưng bên trong của bên trong, tháp điều khiển, đó là Đức Chúa Trời hoặc Sa-tan.

312 Và anh em có thể bắt chước bất cứ điều gì trong những điều này mà anh em có thể tiếp xúc, giống như—giống như, giống như một Cơ-đốc nhân; hoặc anh em có thể đuổi quỷ, giống như một Cơ-đốc nhân. Nhưng tháp kiểm soát bên trong, sự khởi đầu, nguồn gốc, không phải của Đức Chúa Trời, nó sẽ không bao giờ trở lại với Đức Chúa Trời. Anh em hiểu điều đó không? Giu-đa há chẳng đuổi quỷ sao? Chẳng phải Cai-phe, người đã lên án Ngài và đưa Ngài vào chỗ chết, thậm chí nói tiên tri sao? Nhưng ông không thể ở lại với Lời. Thấy không? Đúng vậy.

313 Được biến đổi từ giáo hội và thế gian, thành những con trai và con gái của Đức Chúa Trời! Để ý điều này, để kết thúc bây giờ.

314 Và bây giờ làm thế nào những người con trai của Đức Chúa Trời lang thang, lang thang ngoài kia trên thế giới, một số người trong họ giáo phái này, từ giáo phái này đến giáo phái khác, giống như những ngôi sao lang thang, không bao giờ ổn định. Giống như chiếc lá trên mặt nước vào mùa thu. Chúng ta đã từng thấy điều đó, Leo, trở lại phương Đông ở đó. Những chiếc lá sẽ thổi xuống trên nó, và mỗi cơn gió nhỏ sẽ thổi nó từ phía bên này sang phía bên kia.

315 Nhưng Đức Chúa Trời muốn chúng ta được ổn định. “Neo đậu trong Chúa Jêsus, những bão tố cuộc đời tôi sẽ vượt qua. Được neo trong Chúa Jêsus, tôi không sợ sóng gió,” đấy, bất kể đó là gì. Nhiều người trong các bạn còn nhớ tiếng chuông Inch Cape, khi anh em còn đi học, nam sinh và nữ sinh trong trường.

316 Thân thể của Áp-ra-ham và Sa-ra đã được biến đổi, để đáp ứng tình trạng của Lời đã hứa. Thấy đó, họ đã già. Áp-ra-ham đã nhận được lời hứa, và Sa-ra, khi ông bảy mươi lăm tuổi, bà đã sáu mươi lăm, đã qua thời kỳ mãn kinh; đã sống với bà từ khi bà còn là một cô gái, là chị em cùng cha khác mẹ. Và, để giữ lời hứa đó, thân thể của cả hai đã được biến đổi, từ một ông già và người phụ nữ lớn tuổi, thành một thanh niên và thanh nữ, để đáp ứng lời hứa của thời đại.

317 Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Điều đó làm cho tôi cảm thấy quá tốt. Thấy không? Tôi không quan tâm tôi đã là gì, tôi không quan tâm tôi đến đây như thế nào, chúng ta có thể được biến đổi để đáp ứng lời hứa của thời đại này. Khi mà, chúng ta có thể ở

với nhau trong sự hiệp nhất và êm dịu của Đức Thánh Linh, và sống như anh chị em.

³¹⁸ Hê-nóc, toàn bộ thân thể ông đã được biến đổi, để đáp ứng một hình bóng, trong Đức Chúa Trời, và ông đã được đem lên Thiên đàng mà thậm chí không nhìn thấy sự chết, Hê-nóc đã vậy. Ê-li cũng giống như vậy.

³¹⁹ Thân thể của Chúa Jêsus đã được biến đổi từ một hình thức chết, lạnh lẽo, bị đánh đập, đánh cho đến khi những vết bầm tím của Ngài và xương sườn của Ngài—của Ngài đâm xuyên qua lưng Ngài. Và—và trái tim của Ngài đã bị đâm xuyên qua, với một ngọn giáo có lẽ rộng như *thế*, đâm thẳng qua tim Ngài, và Huyết và nước đã chảy ra. Thậm chí hơi ẩm từ thân thể Ngài, còn lại, và Huyết chảy xuống ngọn giáo, và ra khỏi chân Ngài, và chảy xuống đất. Và Ngài đã chết đến nỗi mặt trăng và các ngôi sao đã nói Ngài đã chết, trái đất nói Ngài đã chết; có một sự phủ phục run rẩy, những—những tảng đá rung chuyển khỏi trái đất, và mọi thứ. Mọi sự đều nói Ngài đã chết; thậm chí Đức Chúa Trời đã che giấu mặt Ngài. Ngài đã chết. Nhưng thân thể Ngài đã được biến đổi. Tại sao? Bởi vì Đức Chúa Trời đã phán, “Ta sẽ không để linh hồn Ngài trong âm phủ, Ta cũng sẽ không để cho Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát.” Không có cách nào để làm điều đó.

³²⁰ Một số trong những ngày này, thân thể của chúng ta có thể được kéo dài ra trong một chiếc quan tài. Chúng ta có thể đến... Anh em có thể đến và nhìn thấy tôi đang nằm trong quan tài. Tôi có thể đến và nhìn vào anh chị em, có thể phải nói những lời cuối cùng về anh chị em, hay điều gì đó giống như thế. Nhưng anh em sẽ không bao giờ giữ chúng ta trong mồ mả. Họ có thể đặt những tảng đá trên anh em. Họ có thể chôn anh em dưới biển. Họ có thể làm bất cứ điều gì họ muốn, nhưng Quyền năng biến đổi của Đức Chúa Trời...

³²¹ Trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, đã nói, “Hỡi anh em, tôi sẽ không để cho anh em không biết gì, về những người đang ngủ. Vì chúng ta cũng nói điều này với anh em, bởi những Điều Răn của Chúa, rằng tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết; chúng ta là những người

sống và còn lại,” như bài hát đã nói sáng nay, “sẽ được cất lên cùng với họ, để gặp Chúa trên không trung.”

³²² Quyền năng biến đổi của Đức Chúa Trời, đã đưa chúng ta ra khỏi sự hỗn loạn của khoa học và giáo dục, và những điều thuộc về thế gian, và sự hiểu biết của thời hiện đại này, đã biến đổi chúng ta bây giờ thành những con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Và ngay cả chính sự chết có thể không bao giờ giữ chúng ta trong mồ mả. “Chúng ta sẽ được thay đổi, trong chớp lát, trong nháy mắt.”

“Ồ, anh muốn nói à?”

³²³ Tôi muốn nói rằng đó là Lẽ thật! Chúa Jêsus, Lời đó đã đứng trên đất, là Lời, Đấng đã được sống lại, và đã khiến La-xa-rơ sống lại. Ngài phán, “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống; kẻ nào tin Ta, dầu đã chết, tuy nhiên người sẽ sống. Và hễ ai sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết.” Không có cách nào để ngăn chặn Lời hằng sống của Đức Chúa Trời! Nó phải sống lại.

³²⁴ Và từ trong sự hỗn độn của vườn Ê-đen khoa học hiện đại này mà chúng ta đang sống, về văn hóa và—và khoa học và giáo dục, tất cả những thứ hiện đại này, chúng ta sẽ sống lại! “Áo choàng xác thịt này chúng ta sẽ rơi xuống, và sống lại và chiếm lấy phần thưởng đời đời,” một ngày nào đó. Chúng ta sẽ đi qua không trung, và tất cả điều này sẽ chấm dứt. Vì Lời Đức Chúa Trời đã mang chúng ta ra khỏi suy nghĩ hiện đại của tâm trí chúng ta, biến đổi tâm trí của chúng ta thành sự đổi mới của tấm lòng chúng ta hướng về Đức Chúa Trời, và linh của chúng ta; cũng chính Thánh Linh đó đã phán điều đó, đã biến đổi chúng ta đến nay, và Nó cũng sẽ đưa chúng ta vào trong sự Hiện diện của Ngài, vào trong sự Vinh hiển của Ngài, với một thân thể đầy vinh hiển.

³²⁵ “Họ sẽ xây nhà, họ sẽ ở. Họ sẽ trồng những vườn nho.” Trong tất cả sự tìm kiếm khoa học của chúng ta; chúng ta trồng một khu vườn, các con trai của chúng ta đến và lấy trái từ nó, và các con trai của nó đến và lấy đi nó từ nó. Và họ trồng, và một người khác ăn; và họ xây nhà, và người khác cư ngụ. “Nhưng còn lâu nữa sẽ là ngày của các đầy tớ Ta, họ sẽ ở đó và con cháu của họ với họ. Họ sẽ xây, và kẻ khác sẽ không ở. Họ sẽ trồng, và không

ai khác ăn.” Gì vậy? Chính Đức Chúa Trời, chính đấng tiên tri mà Lời Đức Chúa Trời đã phán “một trinh nữ sẽ chịu thai,” đã hứa với chúng ta điều này!

³²⁶ Làm thế nào chúng ta có được nó? Chúng ta có tiềm năng ở đó ngay bây giờ, đây, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Nó phải là vậy. Khi Ngài khiến La-xa-rơ sống lại ở đó, nói, “Đừng nghĩ điều này là kỳ lạ, vì giờ sắp đến khi tất cả những người ở trong mồ mả sẽ nghe Tiếng của Con Người, và sẽ ra khỏi; một số để xấu hổ, và một số để được Sự sống.”

³²⁷ Đó là gì? Biến đổi, biến đổi bởi Lời Đức Chúa Trời, làm cho chúng ta trở nên con trai và con gái của Đức Chúa Trời, và cũng sẽ ban cho chúng ta Sự sống trong thế giới sắp đến. Ồ, chao ôi! Tôi có thể nói gì hơn nữa? Đừng lắng nghe những điều khác.

Không tham sự giàu có hư không của thế gian
này,
Điều đó thật chóng tàn,
Xây dựng hy vọng của anh em trên những điều
Đời đời,
Chúng sẽ không bao giờ qua đi!
Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!

Chúng ta hãy hát bài đó!

Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!
(*Đây này!*)
Xây dựng hy vọng của anh em trên những điều
Đời đời,
Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!
Khi cuộc hành trình của chúng ta hoàn tất,
Nếu chúng ta đã sống thật với Đức Chúa Trời,
Ngôi nhà của chúng ta trong miền Vinh hiển
sáng sủa và xinh đẹp,
Linh hồn được cất lên của chúng ta sẽ nhìn
thấy.
Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!
(*Được biến đổi!*)
Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!

Xây dựng hy vọng của anh em trên những điều
Đời đời,
Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!

328 Đừng để ý đến khoa học, những gì nó có thể chứng minh, nếu nó trái ngược với Lời. Thấy không? Đừng để ý giáo hội, những gì nó nói, nếu nó trái ngược với Lời.

Vì chúng ta nắm giữ bàn tay không đổi dời của
Chúa!

329 Thời đại thay đổi, khoa học thay đổi. Hãy nắm giữ Bàn tay đó mà không thể thay đổi!

Xây dựng hy vọng của anh em trên những điều
Đời đời,
Hãy nắm lấy bàn tay không đổi dời của Chúa!

330 Lạy Cha là Đức Chúa Trời, trong sự Hiện diện của Ngài, khi chúng con nhóm lại ở đây sáng nay trong đây, nhận lấy một Sứ điệp dài dòng, dài, được rút ra, và, Ôi Chúa, con cầu nguyện để Ngài sẽ đặt những Hạt giống đó vào trong lòng của những người này. Xin nhớ, Chúa ôi, chúng con cầu nguyện, rằng chúng con yếu đuối, và cấu trúc của chúng con yếu đuối, và chúng con... đôi khi chúng con không biết rẽ lối nào. Lạy Chúa kính yêu, Ngài biến chúng con và dẫn dắt chúng con bởi Thánh Linh vĩ đại của Ngài, Chúa ôi. Xin giúp chúng con. Đừng bao giờ để chúng con một mình, Cha ôi. Ngài đã hứa Ngài sẽ không. “Ta sẽ không bao giờ lìa bỏ người cũng không bỏ người. Ta sẽ ở cùng người.”

331 Và, lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con cầu xin Ngài sẽ hướng dẫn Anh Leo, và Gene của chúng con. Xin khiến họ, Chúa ôi, trở thành kiểu người lãnh đạo mà Ngài sẽ có trên dân sự này ở đây; không sử dụng ý riêng của họ, nhưng để cho Đức Thánh Linh vĩ đại hướng dẫn họ làm gì.

332 Xin ban phước cho những người nam và người nữ này, những trẻ em này, giống như, Chúa ôi, với con. Và con—con—con cầu nguyện rằng Ngài sẽ cho họ sống lâu. Xin để, nếu có thể được, Chúa ôi, xin cho chúng con sống để thấy sự Đến của Ngài. Chúng con tin rằng chúng con sẽ thấy, bởi vì chúng ta thấy mọi thứ rất gần gũi bây giờ. Nó rất gần! Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng

con giao phó họ cho Ngài, với chính chúng con, bây giờ, để hầu việc Ngài, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Tôi xin lỗi vì tôi đã giữ anh em lâu như vậy. Anh Leo.

QUYỀN NĂNG BIẾN ĐỔI VIE65-1031M

(Power Of Transformation)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 31 tháng Mười, năm 1965, tại Công viên Pine Lawn Trailer Park ở Prescott, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org